

Temetkezési szokások.

RIPPL-RÓNAI MŰZEUM 3128

A törökkoppányi temetőbe, ahogy bemegyünk jobb kéz felől vannak a fiatalok sírjai. Bal kéz felől a nagyok vannak, ez 10 éven felüli kort jelentett. Ezek a halottak keletnyugatnak fekűsznek. Akiket nem kereszteltek meg, azaz nem éltek "bábakeresztséget" sem, azokat a temetőkerítés mellé, szérül tették. Az öngyilkosokat is odatemették a sírház mögé.

Kedves édesanyám, merre keressem; hol találom még édesanyám?
Hol sirassam kedves édesanyám, mielőtt hazakerülne, ...
nem találom sehol se a zédesanyámat. Édesanyám, édesanyám,
kedves édes jó édesanyám! De elhagyott engem az édesanyám!
-Valamikor 38 éves koromban így sirattam az édesanyámat-

Gsusrgó, özv. Borbély Jánosné, 78 é./kb. 1959/

Jajaj kedves édes anyám,ja de it hagytaál,nincs nékem édesanyám,jajaj
de árvára hagytaál kedves édesanyám,akár mere megyek sehol nem találom
jajaja a kedves édes anyámat.kikaparnám a földet is érted,kedves
jo édes anyám.

-Édesanyám sirata édes anyát,öreg anyámat"

Csurgó,Borbély Teréz,1913.

Ez a levélben küldött szöveg némileg eltér anyja-Borbély Jánosné-
Olsvai I_m re álta is fölvetett siratóénektől/lásd a kottás melléklet/.

Jaj nekem kedves lyányom, drága lyányom, kedves lyányom,
Jaj nékem, jaj nékem, jaj teérted drága lyányom, kedves
lyányom, felejthetetlen virágom, Tóth Eszterkém! Jaaj!
Jaj, de boldog vótám, mikor sokat emontad, hogy ídesmamám!
De mos má nagyon boldogtalan vagyok, mer nicsen nékem kis-
lyányom, drága lyányom, felejthetetlen virágom, bimbó korodba
hervattá é drága lyányom, jaj! Hová légyünk teérted? Nincs má
nekem Tóth Eszterkém. Drága lyányom, felejthetetlen kislyányom.
Jaj, nekünk teérted, drága lyányom, a virágok mos nyílnak, té
meg mos hervattá é. De nagyon boldogtalan vagyok, hogy az Ur
kertyibe üttettek bimbó korodba. Drága lyányom, kedves lyá-
nyom, jaaj! Jaj nekünk, jaj nekünk, de nagyon bűnös anya vagyok,
a világon. Kedves, kedves, kedves lyányom, felejthetetlen virágom,
jaaj! Jaj nekem Tóth Eszterkém teérted. Mikor méhetek é hozzád,
mer nagyon-nagyon fáj a szívem érted drága kedves lyányom?
Jaj nekem, jaj nekem; nagyon nehéz volt az elválás, de mikor
lész a viszontlátás kedves, kedves lyányom? Jaj, de nagyon sze-
retnék veled mennyi, veled megpihennyi, drága kedves, kedves
lyányom! Jaaj! Jaj nekem, jaj nekem teérted drága lyányom,
kedves lyányom, jaj! Nem monygya már többet senki, hogy édes-
mamám, édesmamám! Nincs nekem többet lyányom, jaj! Jaj nekem,
hova hajtsam az én bánatos fejemet? Jaj nekem teérted fe-
lejthetetlen virágom. Jaaj! Ja-jajj-jaj, jaj nékem halálíg,
kopsóm bezártáig, jaj! Jaj nekem, jaj nekem kedves lyányom,
drága lyányom, Tóth Eszterkém, jaj nekem bánatos édesanyának,
Nincsen lyánya. Drága virágom, üttettek az Ur kertyibe, jaj!
-Én montam Tóth Zsigmondné, Mezei Eszter 58 esztendő-

Perőcsény, Tóth Zsigmondné, 1902.

Sirató

Jaj, f^reri, f^reri, drága édes jó párom! Ja, elközelgett az az óra, amikor téged a halál elvitt magához. Nekem pedig itt hagyta a három árvát. A kettőt, aki te akit ismersz, akik egy apai kegyelembe rész nem veszt. A harmadik az még semmit sem tud se apáru, senkiről se, se apai kegyelemrű, se apai szerelmrű. Drága jó párom! Feri, Feri, jaj, de mit is mondjak, mikor rá gondolok a soromra? Hogy engem itt hagyta! Itt hagyta árendás házba, akinek sehun semmije, sehun senkije nem vót. Drága jó párom! Jaj, amikor azt mondtad, Mariska, Mariska, ariska, mi lez veletek, mi lez veled a három árvává? Jaj, f^reri, f^reri, drága édes jó párom! Jaj, megközelgetett az az óra, amikor téged a halál elvitt magához. - Jaj, de bementem, de nagyon sirtá, Mariska, milez veletek? Ja, én mindig avval vigasztaltalak, nyugodj meg a sorodba, majd a jó Isten megsegél bennűet; nem hász te még meg. Alig vót ez a vasárnap, má két órára meghātt. Drága édes jó párom! Amikor meghozták a két árvát, odavitték az ágyhoz. Mondták, hogy édesapám, édesapám, szójjon még egyet hozzánk! Vitték a virágot a kezükbe, id van édesapám eza virág. De nem tudott nekik szólni egy szót se. Kedves, drága jó párom! Elfelejtethetlen igazi jó párom. Jaj, de mit is gondoltam, amikor a halál beköszöntött hozzánk. Kedves, drága jó párom! Találkozá-e az én drága édesapámmal? Drága jó apám! Találkozott-e az én drága jó párommal? Megkérdezte-e tőle, hogy mibe hagyott engem, mibe maradtam én a három árvává? Feri, Feri, drága jó párom! Jaj, amikor kimentem a temetőbe, kivittem a drága angyalomat, aki apai kegyelmet, apai szeretet nem ismert, nem is tudott; Azt kérdezte, hun van édesapám? Itt fekszik a temetőbe, id van a te édesapád, ez a te kenyérkeresőd. Mer neked nincsen kenyérkeresőd, mer mink nagyon árvák vagyunk, mer terátok még a nap se ugy süt, mint másra; mer árva az mindég árva; afra még a nap se ugy süt, mint másra. Kedves, drága jó párom! Adjon a drága jó Isten örök nyugodalmat a jószágodér! Drága jó párom! Isten veled örökre, Drága elfelejtethetlen jó párom! Isten veled örökre!

- "a kis F^reri azután született meg. Aztán kivittem őt a temetőbe, mikor má nagyobb vót, mikor má értett, hogy neki édesapja nincsen. Mer azt kérdezte, hogy hun van az édesapám, s akkor kivittem a temetőbe, megmutattam néki, hogy hun van étemedve. Id van édesfiam a te édesapád! Gonduhattya, mijjen fájdalmat éreztem akkor? - Akkor nem sirattam ennyire-ott a sirnál-, csak akkor, mikor a temetés vót.

Buzsák, Ottucsák Istvánné, 1906.

A siratóban ~~malegetett~~ F^reri első férje volt; később ment férjhez Ottucsákhoz. Az ének-szöveg reprodukáltságából kitűnik az időkülönbség

„Jaj, ferri, Feri, drága édes jó párom. Jaj megözelgetett az az óra, amikor a halál téged elvitt magáhol. Nekem pedig itt hattad a három árvát.

A kettőt, akit ismersz, egy apai kegyelembe már részt nem vész. A harmadik az meg semmit sem tudott se apáról, senkről se, se apai kegyelemről, se apai szerelemről. Drága jó párom. Feri, Feri, jaj de mit is mondjak, maikor rá gondulok a soromra, hogy engem itt hagyta. Itt hattál árendás házba, ahon semmi je, se hun senki je nem vót. Drága jó párom.

Jaj, amikor azt mondtad, Mariska, Mariska, Mariska! Mi lez veletek, mi lez veled a három árváva. Jaj, de bémentem, de nagyon sirtál, Mariska mi lesz veletek. Jaj, mer mindig avval vigasztálalak, nyugodj meg a

sorodba, majd a jó Isten mégse gél bennünket. Nem halsz te még meg. Alig vót ez a vasárnap, má két órára meghátt. Drága édes jó párom, amikor meghozták a két árvát, odavitták az ágyhoz, mondták, hogy édesapám, édesapám! Szójon még egyet hozzánk! Vitték a virágot a kezükbe, id van édesapám a virág, de nem tudott nekik szólni egy szót sem. Kedves, drága jó párom, felejthetetlen igazi jó párom! Jaj, de mit is gondútam, amikor a halál beköszöntött hozzánk. Kedves, drága jó párom. Találóztá-é az én drága jó édesapámmal? Drága jó apám, találkoztá-é az én drága jó párommal? Megkérdezte-é tőle, hogy mibe hagyott engem, mibe marattam én a három árváva? Feri, Feri, drága jó párom! Jaj, amikor kiméntem a temetőbe, kivittem a drága angyalomat.

Aki apai kegyelmet, apai szeretet nem ismert, nem is tudott. Azt kérdezte, hun van édesapám? - Itt fekszik a temetőbe, id van a te édesapád, ez a te kényérkeresőd. Mer neked nincsen kényérkeresőd, mer mink nagyon árvág vagyunk, mert terátok még a nap se ugy süt, mind másra. Mer az árva az mindig árva. Arra mág a nap se ugy süt, mind másra. Kedves, drága jó párom! Adjon a drága jó Isten örök nyugodalmat a jószágodér. Drága jó párom, Isten veled örökre drága elfelejthetetlen jó párom, Isten veled örökre!”

„Amikor már a kalfiam, Feri megszületett, kivittem őt a temetőbe, mikor má egy kicsit nagyobb vót ugye; mikor már értette, hogy őneki édesapja nincsen. Merx azt kérdezte, hogy hun van az édesapám?.. Bizony

nincsen, angyalom! S akkor megmutattam neki, hogy hun van étemedve.

Id van édes fiam a te édesapád! Gondúhatja, hogy micsoda fájdalomat éreztem.... Mikor a temetés vót, akkor sirtunk hosszan, mikor kiméntünk a temetőbe akkor is sirtunk, csak nem ilyen hosszasan... akkor ki szoktam vezetnyi mind a hármat. Hogy én mit éreztem, mikor oda térdetem a sírjához?!... akkor én árendás házba lakta, akkor nem úgy vót ám mint most, hogy völt kenyér, meg az, meg minden.. csak tengőldtünk ezen is meg azon is, és od vót a 3 gyerek".

Buzsák, Ottucsák Mártonné, 1906.

Amikor már a házfiam, Feri megállított, kivittem őt a temetőbe, mikor az egy kicsit nagyobb vót ugye; mikor már állította, hogy onnaki édesapja minem. Aztán azt kérdezte, hogy hun van az édesapád?.. minny 7

A legújabb
UJ ÉNEKEK.

/kősziklának támasztott fejjel alvó Jézus, mellette imádó szányas angyal/
- -

Haldoklókért ima naponkint.

Oh legszentebb, legkegyesebb Jézus! ki a lelkeket oly belsőleg szereted, töredelmes szívvel kérlek téged, a te legszentebb szivednek háálgyötrelmei által és szeplőtlen szüz anyád fájdalmai által, tisztítsd meg véredben az egész világ minden bűnöseit, kik jelenleg haldokló szorongásban vannak és ma meghalnak. Amen.

Jézus szive, mely halálgyötrelmet szenvedtél, könyörülj a haldoklókon!

Mária! légy védelmünk; halálban menedékünk!

1 Üdvözlégy Mária stb.

Teljes bucsú adatik mindazoknak, kik ezen imádságot naponkint elmondják.
- -

--
Halotti búcsúztatók
h

Jó édesanyáért hullanak a könnyek,
Pedig ő már boldog,őneki már könnyebb,
Az áldott jó Jézus szívére ölelte,
Szüzanyánk szent keblén nyugszik már ő lelke.

De a gyermekszívnek megszokni oly nehéz,
Hogy nem simogatja anyai gyenge kéz,
Jó anyánk,kérd Istent,adjon ránk kegyelmet,
Távoztasson tőlünk minden veszedelmet.

Szeretett gyermekim,kedves unokáim,
Ti voltatok nékem minden boldogságim,
Kitárom felétek ölelő katjaim,
Fogadjátok tőlem utásó csókjaim.

Kedves jó rokonok,kik úgy szerettetek,
Minden ismerősök,az Isten véletek,
Küldjete hő imát az egek Urához,
A jó édesanyát fogadja magához†

/Csurgó,1966.XI.16. Peti I.né/

-
/Nincs más reménységem/

Kinos betegségem már érte végét,
Megnyertem magamnak az örökös békét,
Fájdalmim megszűntek,im itt a koporsó,
Meghült tetemimnek örök lakást adó.

Jó apáért hullnak a bánatos könnyek,
Pedig ő már boldog,őneki már könnyebb,
Az áldott jó Jézus szívére ölelte,
Szüzanyánk szent keblén nyugszik már ő lelke.

Kedves feleségem,ki hiven mellettem
Éj-napot virrasztott,áldja meg az Isten,
Bocsássa meg,hogyha vétettem ellene,
Isten legyen neki védője,mindene.

Szeretett gyermekim,kedves unokáim,
Ti voltatok nékem földi boldogságim,
Kitárom felétek ölelő karjaim,
És reátok adom atyai áldásim.

Kedves jó rokonim, kik úgy szerettetek,
Minden ismerősim, az Isten veletek,
Küldjete hő imát az egek Urához,
Az édes jó apát fogadja magához.

/Csurgó, 964. III. 9. Sz. Imre/

Hü gyermekémet Isten vezérelje,
És őket a földön sokáig éltesse,
Ééjenek a Jézus Mária nevében,
Áldás és békesség lelki csendességben.

-

/Polgár István/

Kinos betegségem már elérte végét,
Megnyertem magamnak az örökös békét,
Fájdalmim megszűntek, im itt a koporsó,
Kihült tetémimnek örök lakást adó.

Jó édesanyáért hullanak a könnyek,
Pedig ő már boldog, őneki már könnyebb,
Az édes jó Jézus szívére ölelte,
Szüz Anyánk szent keblén nyugszik már ő lelke.

Kedves gyermekeim, kicsi unokáim/ kedves jó övéim/
Ti váltatok nékem minden boldogságim,
Kitárom felétek ölelő karjaim,
Fogadjátok tőlem utolsó csókjaim.

Kedves jó rokonim, kik úgy szerettetek,
Minden ismerősim, az Isten veletek,
Küldjete hő imát az egek Urához,
A jó édesanyát fogadja magához.

/Csurgó, 1966. Jul, 6. özv. Némethné.

Polgár István/

Jó édesanyáért hangzik itt az ének,
Pedig ő már boldog, őneki már könnyebb,
Az áldott jó Jézus szívére ölelte,
Szüz Anyánk szent keblén Nyugszik már ő lelke,

De a gyermekszívnek megszokni oly nehéz,
Hogy nem simogatja anyai gyenge kéz,
Jó anyánk, kérd Istent, adjon ránk kegyelmet,
Távoztasson tőlünk minden veszedelmet.

Szeretett gyermekim, kedves unokáim,
Ti voltatok nékem minden boldogságim,
Kitárom felétek ölelő karjaim,
Fogadjátok tőlem utolsó csókjaim.

/1967.IV.17/

Kedves jó rokonim, kik úgy szerettetek,
Minden ismerősim az Isten veletek,
Küldjétek hő imát az égnek Urához,
A jó édes anyját fogadja megához.

/Polgár István/

Halotti bucsuztatók
/Kántorszerzemények/

Szomoruan szól a hang,
Bánat üll minden arcon,
A temető gyászmezején
Könnny ragyog a sirhanton,
Jertek ki a temetőbe, { Ott nyugosznak a halottak,
Imádkozni lelkeikér,
Hisz őnékik vigaszt ad.

Jer ki velem árvagyerek,
Jer ki a temetőbe!
Ott nyugszik egy anyai sziv,
A gyászos sirgödörbe,
Ird fel majdan fejfájára,
Anyám, kedves és kó anyám,
Kelj föl gyermeked szavára,
Ne hagyj élniárvánitt.

Jertek velem őszbeborult,
Elhagyott bus özvegyek!
Emeljétek fel az égre
Esdő-kérő szemetek,
Jertek szülők, id vár rázok
Az elhunyt kiscsecsemőtök,
Kit a szülői szivektől
Ezáztt a zord temető.

Jertek velem jó barátok,
Egy jó barát sirjához!
Od várnak esdő kezekkel,
Od várják imáitok,
Hullasatok fejfájára
Egy fájdalommal telt könnyet,
Amejtől a megfásult sziv
Nyugodtabban pihenhet.

Messze földről idegenbe
Ott is domborul sok sir,
Amej után árva gyerek
Gyászos özvegy könnye sir.

Azt se tudjuk, hogy közülük
Sokan merre, hol estek,

Isten Atyánk te gyujts lángot
Nékik a vak éjjelen.

Jertek velem őszbe borult
Elhagyott bus özvegyek!

Emeljétek föl az égre
Esdő-kérő szemetek.

Boruljatok a keresztre,
Jézus od vár és megbocsájt,
Kérjétek az egek Urát,
Adjon csendes kimulást!

Tikos, asszonytársaság /Siffter
Viktoné, 1909.

Az ének-bucsuztatót Nagy Emil
kántor állította össze 1950-ben.
Az éneket összeénekeltek.

Készül a mennyország gyász-menyegzőre,
Mert az Isten fia mén esküvőre,
Vállán a keresztfa a násznaggya,
Kisérik a magas Golgotára.

Indul már utánna a zsidó népség,
El izz van készülve harminckét hóhér,
Vőlegény a Jézus, Isten fia,
Szomoru menyasszony szüz Mária...

-
Én izz vőlegény vagyok,
Már indulni akarok,
Most jójjön a násznépem
Szomoru menyegzőre.

Én is szép rózsza voltam,
Még én életben voltam,
De már most elhervadtam,
Gyászkoporsómba zártam.

Tikos, Mózes Ferencné, 1907.

Temetési énekek

Jó szszonyom, hát tetőled Hogy legyen bucsuzásom,
Fásult szivem is feldobban Hogy tőled el kell válnom,
Alit szivemből szerettem Most itt hagylak örökre,
Azt kívánom, az Ur Jézus Áldjon meg az életbe.

Tudjátok, hogy szerettelek Amig köztetők éltem,
Tevvéreim, barátaim Kik id vagytok körülém,
Bocsássatok meg, ha néktek Walamikor vétettem,
A Szentháromság áldjon meg, Azt kívánom tinéktek.

Jertek értem égi karok, Repüljünk a mennyekbe,
Nem kell nekem ez a világ, Megyek fel az örömbe,
Jertek tehát szent angyalok, Weletek kezét fogok,
Megdicsőül szép koszotut Nékem mennybe fonjátok.

Szüz Mária, könyörgése, Engesztelje fiadat,
Kezeiddel vezéreljed Ezen kimult szolgádat,
Hogy ott fönt a mennyországban Ó is imádkozhasson,
A megdicsőült lelkekkel Örökké vigadhasson.

Tapsony, Nagy Ferencné, 1911.

Somogysámson

Temetés

3154.

A halott mellett nem virraszt senki, bezárgyák az ajtót, oda aztán nem megy éjjel senki.

A halottat lábbal előre hozzák ki. Egy helem volt, hogy fejfel hozták ki, aztán rászóltek az illetőre, hogy fejtetön senki se ment még ki a kapun. Akkor aztán a kapuba fordították meg a Szent Mihál lovát. Ez megtörtént eset volt itt helybe.

A temetőben északnak néz a halott.

Az iparosokná fekete fátyolt kötnek a halálkeresztre, a többiek fehér szalvétát, vagy régebben szép szőttes törölközőt szoktak rá akasztani. Az visszamarad a plébánosnak, a minisztránsok hozzák vissza. Újévkor elosztják, fele a kántoré, fele a plébánosé.

"a egy családban halálozás történt, annak egyik tagja ment az illetékes helyekre jelenteni a szomorú eseményt, az anyakönyvi hivatal volt az első, utána a pappal megbeszélni a temetési szertarás módját, idejét, a harangozót értesíteni, a kántort értesíteni, majd a sirásával megbeszélni a sir helyét, a temetés idejét. Majd következett a koporsó, szemfödél, fejfa/kereszt/, koszorú megvásárlása és hazszállítása. Indezek lebonyolítása hosszú időbe telt. Az idő alatt a halottasháznál az öltöztető asszonyok a holttestet kellőképpen öltöztetve a koporsóba helyezték és azt az elsőszobában felravatalozták. Két hokedlira tették, melléje a templomtól kölcsönzött, és erre célra tartott, 3-3 gyertyatartót helyeztek. A mély gyász jeléül a falon függő összes képeket, tükröt, vagy más színes díszít fekete vagy sötét ruhával fedték be. Azután készültek az esti és éjjeli virrasztásra és a temetés utáni halotti torra. Mindkét alkalommal szokás volt a rokonokat, jó ismerősöket megvendégszolgálni. Erre az alkalomra kalácsot sütöttek, sonkát főztek, baromfit, birkát, malacot öltek. Sokszor bizony a halottra emlékezve hásszura nyulott baráti összejövétel.

A virrasztót erre a tisztségre alkalmas és begyakorolt asszonyok végezték irányították, akik a ravatal mellett a többi résztvevővel együtt rózsafüzés imádsággal és énekléssel töltötték az éjszakát.

Ha elérkezett a temetés órája, amit harangszó jelzett, a pap és a kántor, a 2 ministráns gyermek kíséretében, akik keresztet és a pap ruháját/karínget, stólát/ vitték, a halottas házhoz indult.

Itt a pap magára vette az egyházi ruhát és kezdődött az egyház által előírt latin nyelvű szertartás. Ez volt a "kistemetés". Ha a gyászoló család "nagytemetést" kívánt, akkor pluvialét is öltött a pap, amit a dékán vitt a házig. Itt a funkciót végzők és a ministrások egy-egy szál gyertyát kaptak, jelezvén az örök világosságot, amelyben az elhunyt fog részesülni, ott az örökkévalóságban. A hozott keresztre a család egy vagy két vászon szakasztóruhát akasztott, ami a papé és kántoré lett 2:1 arányban. A nagytemetésnél a pap és a kántor latin nyelvű szolozsmát is énekelt felváltva, és a pap a szentelésen kívül tömjánfüstölést is végzett a koporsó fölött. E szertartás után következett a magyar nyelvű bucsuztató, amely a mai napig is használatban van, így kezdődik: "Oh édes Megváltóm ne nézd büneimet stb."

másik: "Jézusomnak kegyelméből már elértem végemet stb. A többi szöveget nem közlöm, mert közismert, hanem közlöm azt, ami csupán karádi ének, más községben ismeretlen. Ugyanis ez az ének Baranyából, Mánfa községből származik. Elődöm, Páhok Lajos 1887-ben Mánfáról került Karádra és az éneket magával hozta, itt 1913-ig működött, megtanultam, én is külön kívánságra gyakran énekeltem. Az ének szövege ez:

Bűnös Ádám maradéka, lásd rabja vagy halálnak,

Szived addig ostromolja, míg nyilai találják,

~~Oh~~ hát nincs mentséged,

"Gy magad megmentesd,

Le kell tenni éltedet!

Paradicsom szép kertjében már ez elvégeztetett,

Midőn az első emberpár legott vétke követett,

"alálnak fiává, annak zsoldosává,

Kellett lenni embernek.

Rólam is elvégeztetett az átoknak törvénye,

"ert halál addig ostromla, míg jutottam révére,

Sok jajjal életem, le kellett már tennem,

Ródeg sir lesz a helyem.

Fájdalommal kell megválnom szeretett jó páromtól,

Szivszakadva kell bucsuznom kesergő árváimtól,

Ugy van, elmaradok, végkép elszakadok,

Árván hagyott házamtól.

Oh ne sirjatok kedvesim, hogy megválnok tőletek,

Rokonaim, ismerősim, az Urban reméljétek,

elhunyt szemeim, szüntetem könyeim,

Ti is csendesedjétek.

„Aradj magadnak csábvilág, tőled is elfordulok,
 Mulandó vagy mint a világ, Jézusomhoz járulok,
 Hogy adjon irgalmat, örök nyugodalmat,
 Így siromba indulok.

Ezen ének elhangzása után a koporsót a gyászkoocsra tették s indult a gyászmenet a temető felé. Az uton fel-felhangzott a kántor éneke: "Könyörülj Istenem... stb. éneke, amit a temetőig meg-megszakítva énekelt. Karádon volt még egy másik ritka helyen ismert kíséző-ének, amit gyakran énekeltem. Szövege:

Indulok siromba, melyet ás anyám vétke,
 Megyek a poromba, s leszek a férgek étke,
 Jőjj el édes Megváltóm, jőjj kegyes szabditóm,
 Légy te most vidámitóm!

Vége szakadt már e zarándok éltemnek,
 Füst s hamu, por immár dicsősége létemnek,
 Jőjj el.... stb.

Adám atyánk vétke sürget a sirba szállni,
 Éva bűnös étke kényszerít porrá válni,
 Jőjj el... stb.

Jőjj őrző angyalom, mutasd meg az új hazát,
 Vezess kézenfogva, nyisd meg annak kapuját,
 Jőjj el... stb.

A temető kapujához érve a koporsót a szentmihály-lovára helyezik és négy férfi a vállán a sirhoz viszi. A temetőben a kántor a sirig énekli a latin szövegű éneket:

In paradisum deducant te angeli,
 Et cum Lasaro quondam paupere,
 Vitam habeas sempiternam.
 De profundis clamavi ad Te Domine,
 Domine exaudi vocem meam.

In paradisum etc.
 Requiem aeternam dona ei Domini
 Et lux paerpetua luceat ei.
 In paradisum etc.

A sirhoz érve a pap rövid latin imát mond, a kántor latinul felel, a koporsót és a sirt megszenteli és következik a koporsó sirbahelyezése, ez alatt a kántor énekli: "Menj alá gyarló testem... c. éneket, vagy a következő Karádon gyakran énekeltet:

Megfizettem én már büneimnek zsoldját,
 Letettem lelkemnek romlandó sátorát,
 melyből alkottattam, ölelem föld porát,
 Lakom sötét boltját.

Míg e világ fennáll az ő mivoltában,
 Tagjaim itt lesznek a földnek gyomrában,
 De felkelek onnan ítéletnapjára,
 Végső számadásra.

„Oh, Uram ne tekintsd éltemnek hibáit!
 ézd inkább szentséges vérednek hullását,
 Támaszd fel öröme testemnek morzsáit,
 S add örök áldásit.

Ezzel a temetési szertartás befejeződött. Pap, kántor és régztevő hie-
 vek távoznak, a gyászoló család megvárja a sir beföldelését, azután haza
 távozik. Otthon mindenki kezet mos, azután készülőknek az esti halotti
 torra.

harmadik ének

Dallama: Jertek Jézus hívei...

Mária az egekből, nézz le dicsőségedből,
Segítségedet várja a bus özvegy és árva.

Szomorú a temető, mert sok ott a könnyező,
Hozzád sóhajt az özvegy, ha a temetőbe megy.

A hol a sirkeresztet zokogva öleli meg,
Itt a végső elválás, azért van a sok sirás.

A sir virágai közt könnyharmatját hullatja,
Mely úgy ömlik szemeiből, mint a zápor égből.

Mint összetört lilium leroskad a sirhalmon,
Hol a férj és jó atya örök álmát alussza.

Midőn a temetőből, a halottak kertjéből
Szíve csaknem meghasad a bus özvegy anyának.

Hazamegy hajlékába, otthon új bánat várja,
Midőn körülzokogják az atyátlan kis árvák.

Könnye hull az árvákra s velök sir fájdalmában,
Mert szemei ne látják szerető jó atyát.

Mert a kenyérkereső, tápláló s védelmező,
Édes atyai kezek koporsóban pihennek.

Oh de boldogok vagytok, kik még nem kóztoltátok
A búbanat kenyerét, az árva gyász életét.

Nagy a világ, de benne az árvának nincs helye,
Sir a zárt ajtó előtt, de nem talál könyörületet.

Nincs meddig a nap felkel, több édes anya egynél,
A ki azt elvesztette, gyász borula lelkére.

Ha a halál karjába pihen az édes atya,
Reá koporsó borul, hol a sirhant domborul.

Lefoskad a bus árva a virágos sirdombra,
Szívét fájdalom tépi, panaszát sirva zengi.

Kedves szülém sírodból kejj fel gyász koporsódból,
Csak még egyszer öleld meg árván maradt gyermeked.

Mért nem mehetek hozzád csókolni hideg orczád,
Ha melletted lehetnék, fájdalmat nem éreznék.

Drága sirhant, melletted keresnék menedéket,
Jaj de boldog lehetnék, ha én is meghalhatnék.

De a koporsó zárját, a sirnak nehéz hantját
Nem nyithatja fel sirás, sem jajszó, sem zokogás.

De fent a mennyországban van a ki azt meghallja,
Ez a jó Isten maga, özvegyek, árváknak atyja.

Jön még egy boldog óra, mikor a mennyországban
Szülőkét meglátják az itt keserű árvák. Ámen.

Holló Géza iskola igazgató, volt kántor is a templomban. Ő írta az egyházi énekeket. ⁽¹⁾ Alottas énekeket is ő szerezte/

Világ büszke fia,
Jer a temetőbe,
A sírok halmánál
Felelj a kérdésre.

Temetői ének

Vajon minadszoknak
E földi életekben,
Kikben nyugoszik,
keez jükkel.

Megfelel a sirja,
Kikfekszenek sorba.
Áldassa, áldassa
Öreg az ifjúval.

Ó, csak annyit tegyenek.
Eltűntek a porban,
Akik már nyugosznak
Ott lenn a sirjukban.

Sárolyi Kónya Jenőné, 1900

/fia a hegyői kántor volt, attól is sokat tanultak/

Sötét koporsóba, Menyasszonyruhába,
Én már elköltözök Innen mázsvilágra,
Drága jó szüleim Ne sirjatok,
Inkább éretem sokat Imádkozzatok.

Id van a koporsó Gyászos a teteje,
Kedves édesanyám Borujj a keblemre.
Elköltözök messze A hideg méj sirba,
A testemet a hideg Föld nagyon megszijsza.

A kokasszóllás is Hozhatja végemet,
Te meg kisangyalom Feledd el nevemet.

E népdalszerű temetési-virrasztó éneket más, ismert temetési ének hajlításos dallamára adta elő.

Csurgó, Borbély Teréz, 1913.

Utána belékezdett az alábbi történet elmondásába:

"Édesapámtu is szoktam többször hallani. Elmeséte az emberpajtásainak, asszonyoknak is, meg nekünk is, de már másikk néniktül is hallottam így. Kanizsa mellett van egy ijen téglatelep, és egy kisebb faú isz volt ottan valamikor régen. Az egyik parasztbácsi elment ki a szöllőbe Gyümölcsoltó Boldogasszonykor, hogy megpucolja a fát. Felesége nem akarta elenegetni. Ő aszonta neki, hogy te ember ne menj el, tudod, hogy máma nagy ünnep van. Az ember nem fogadott szót. Elment, és amikor fölászott a gyümölcsfára, annyi hangyál lepte meg, de nagy öreg hangyálok; mennél jobban söpörte le magáról a hangyált, annál több rakódott rája. Ugy hogy tejjessem leetek a hust róla, csak a csontja maradt meg, és ott meg is halt, .. Kanizsa mellett van egy kis kápolna, ott be isz van építve ez a csontváz-ember.

Csurgó, Borbély Teréz, 1913.

Majd ismét folytatta egy más, de általunk ismert történettel:

ÉNEKEK
és
Imádságok.

Első:

Óh siralom, oh fájdalom! Hogy a holtakról kell szólnom.

Második:

Áldj meg minket teremtő Atya Isten.

/Félgömbön álló Mária kígyón tapos/
- -

Budán, 1859.

Nyomatta és kiadta Bagó Márton.
- - - - -

I. Ének, a holtakról.

Óh siralom, oh fájdalom!
Hogy a holtakról kell szólnom;
Az ur Isten maga tudja,
Holtakat hol szabadítja.

Sok lakóhelyei vannak,
Az ur Isten országának;
De nem tudjuk, merre vannak,
Hogy a holtak hol kinlódnak.

Most azért elődbe jöttünk,
Keresztfád előtt könyörgünk.
Tekints a megholt hivekre,
Kiket teremtél képedre.

Mert mindnyájunkért meghaltál,
Szent váreddel megváltottál,
Szent lelkedhez szoritottál,
Nekünk üdvösséget adtál.

Elérkeztünk a szent helybe
A szomorú gyászos kertbe,
Vigasztalást itt nem veszünk:
Könnyes szemmel visszamegyünk.

Mert a holtak nem szólhatnak,
Vigasztalást nem adhatnak,
Csak szentséges Szűz Mária,
Az árvák vigasztalója.

Már én többet nem szólhatok,
Bánatimban nem mondhatok

Csak hogy örök nyugodalmat,
Adjál minden megholtaknak.
Nyugodjanak békecségekben,
Jézus Mária nevében.

Óh Mária, óh Mária!

Krisztus Jézus édes anyja!

Könyörögj most miérettünk,
Kik olvasóddal köszöntünk;
Mondja mindnyájunknak nyelve:
Décsértessék Jézus neve
Most és mind örökké. Ámen.

Jézus Dávid fia

könyörögj a megholt hiveké
És mirajtunk könyörgő hiveiden
Most és halálunk óráján

Amen.

Temetési énekek

Engedj Uram örök nyugalmat neki
Örök világosság fényeskedjék neki,
A tisztított helynek égető lángjára
Huljon le a Jézus piros vére árja.

Édes Üdvözítettök egész életedért
Keresztfán kiömlött minden csepp véredért
Légy irgalmas nekik az iszonyu kínban
Kik e földi bűnért égnek tüzlángokban.

kérnek amegholtak összekulcsolt kézzel
Hogybsegítsünk rajtuk könyörgéseinkkel,
Mondjunk hát adj Uram nyugalmatb nekik
Örök világosságbfényeskedjék nekik.

- - - -

Világ büszke fia jer elmélkedj velem,
A sirok halmain adj tégy kérdést nekem
Vajjon kik nyugosznak emlék jeleikkel,
Kiknek a zuggó szél jétszik keresztjükkel.

Megfelel a sirjel kik nyugosznak sorval
A dus a koldussal, öreg az ifjuval,
Voltak már nincsenek, eltűntek a porban
Immár ők nyugosznak moh lepte sirokban,

És talán kitünőbb egyik másiknál?
Hatalmasabb talána dus a koldusnál,
Látod a siron tul nincs már vögasztalás
Egyforma a sirban király és a munkád.

- - -

Napja fogyott öreg erödu fiatal,
Vár mindegyitökre a gyászos ravatal,
fiatal meghalhat öregnek halni kell
Áljon bár egysorban világ fejdehivel

Kegyetlen ahalál folyton reánk vadász,
Nyila ha eltalál, oh mily nagy lesz a gyásu,
Kidölhetsz hirtelen a pály aközepén,
Törékenyebb élted mind az igaz erény/edény?/

Oh szörnyü gondolat tudom mégsem tudom,
Tudom, hogy meghalaok, de mikor? nem tudom,
Ragyog még ma napunk, holnap tán nem leszünk,
Mikor nem ism hisziük bucsut akkorxvesziük.

Az örök ééetbe kell majd költözni át,
E közös sors várja Ádám minden fiát,

A felhő árnyaként elfutnak napjaink,
Használjuk az időt ez is csak arra int.

Ha itt bátran küzdesz gyarló por és hamu,
Tied lesz menyben a győzelmi koszoru;
A szentek Istene rajtad megkönyörüll
Örök fény ragyogja lekkedet majd körül.

Hideg ágyba téritve egy jó anya elpihen. Nem zavarja semmi álmát, nem fáj
nekimsemmimsem. Élet halál ura; ~~N~~zz áldozatunkra. Vedd őt szent országodba.

Tegnap zárta le szemeit a halál hideg keze. Holnap helyezzük sirjába ^{Jé-} ^{gságra}
zusom szent nevedben, Álitsd őt jobboldra, Tekints szolgálódra, Vidd örök boldo
Szüz Mária Jézus anyja haldoklóknak oltalma Kérd érette szent fiadat, Kéré-
sed meghalgtja. Mária, Mária! Bűnösök gyámoja, Legyen veled nyugalma.

4. Végre egy istállóhoz Mária érkezik Szent József/a többi rész hiányzik/
- - - - -

Temetési énekek

Engedj Uram örök nyugodalmat neki
Örök világosság fényeskedjék neki,
A tisztító helynek égető lángjára
Huljon le a Jézus piros vére árja.

Édes Üdvözítőnk egész életedért
Keresztfán kiömlött minden csepp véredért
Légy irgalmas nekik az iszonyu kínban
Kik e földi bűnért égnek tüzlángokban.

kérnek anegholtak összekulesolt kézzel
Hogybsegítsünk rajtuk könyörgéseinkkel,
Mondjunk hát adj Uram nyugodalmatb nekik
Örök világosságfényeskedjék nekik.

- - - - -
Világ büszke fia jér elmélkedj velem,
A sírok halmain adj tégy kérdést nekem
Vajjon kik nyugosznak emlék jeleikkel,
Kiknek a zuggó szél játszik keresztjükkel.

Megfelel a sírjél kik nyugosznak sorval
A dus a koldussal, öreg az ifjuval,
Voltak már nincsenek, eltűntek a porban
Immár ők nyugosznak moh lepte sírokban,

És talán kitünőbb egyik másiknál?
Hatalmasabb talána dus a koldusnál,
Látod a sír n tul nincs már vágasztalás
Egyforma a sírban király és a munkás.

- - - - -
Napja fogyott öreg erődus fiatal,
Vár mindegyitökre a gyászos ravatal,
*iatal meghalhat öregnek halni kell
Áljon bár egysorban világ fejdehivel

Kegyetlen ahalál folyton reánk vadász,
Nyila ha eltalál, oh mily nagy lesz a gyász,
Kidőlhetsz hirtelen a pály aközepén,
Törékenyebb élted mind az igaz erény/edény?/

Oh szörnyű gondolat tudom mégsem tudom,
Tudom, hogy meghalaok, de mikor? nem tudom,
Ragyog még ma napunk, holnap tán nem leszünk,
Mikor nem ism hiszik bucsut akkorxveszünk.

Az örök ééetbe kell majd költözni át,
E közös sors várja Ádám minden fiát,

A felhő árnyaként elfutnak napjaink,
Használjuk az időt ez is csak arra int.

Ha itt bátran küzdesz gyarló por és hamu,
Tied lesz menyben a győzelmi koszorú;
A szentek Istene rajtad megkönyörül
Örök fény ragyo ja lekedet majd körül.

- - - -

Oh Lurdi szüzanya szálj be szivünkbe,
Hogy az ism menyei rózsát teremne.
Urangyalát végzi a kis Bernadett
Melyer eget nyitnak engyali kezek,
Ave ave ave Maria, ave ave ave Maria.

Ott térdel Ber-nadett ös zetett kézzel
Melyen szent olvadó és így énekel
Ave ave... stb.

Oh égi tünemény teremőnk anyja
Üdvözlégy éntőlem a Szent barlangba,
Ave... stb.

Tiszta vagy mind rózsza hajnal harmata,
Szépséged emberi nyelv ki nem mondja
Ave... stb.

Aranyhaj hullámszik hosszú világon,
Menyei kegyes sugár szende arczodon. Ave... stb.

Fejeddn korona fehér lilium,
Szüzesség virága tündöklök azon. Ave.. stb
Ibolyavirágból van deréköved,
Mit égi ártatlan kezéd készítnek. Ave... stb.

Oly szelid oly bájló menyei szavad,
Mire a sziklából örömköny fakad. Ave.. stb
Csipkefa jég-harmat kivirágozik
Zordon tél közepén csodát láttatik. Ave.. stb.

Hideg ágyba tértiva egy jó anya elpihen. Nem zavarja semmi álmát, nem fáj neki semmisen. Élet halál ura; Nlzz áldozatunkra. Vedd őt szent országodba.

Tegnap zárta le szemeit a halál hideg keze. Holnap helyezzük sirjába. Jézusom szent nevedben, Álitsd őt jobboldra, Tekints szolgálódra, Vidd örök boldogságra. Szüz Mária Jézus anyja haldoklóknak oltalma Kérd érette szent fiadat, Kérésed meghalgtja. Mária, Mária! Bünösök gyámoja, Legyen veled nyugalma.

4. Végre egy istállóhoz Mária érkezik Szent József/a többi rész hiányzik/
- - - - -

Temetési énekek

Engedj Uram örök nyugalmat neki
Örök világosság fényeskedjék neki,
A tisztító helynek égető lángjára
Huljon le a Jézus piros vére árja.

Édes üdvözítőnk egész életedért
Keresztfán kiömlött minden csepp véredért
Légy irgalmas nekik az iszonyú kínban
Kik a földi bűnért égnek tüzlángokban.

kérnek amegholtak összekulcsolt kézzel
Hogy segítsünk rajtuk könnyörgéseinkkel,
Mondjunk hát adj Uram nyugalmat nekik
Örök világosságfényeskedjék nekik.

- - - - -
Világ büszke fia jér elmélkedj velem,
A sírok halmain adj tégy kérdést nekem
Vajjon kik nyugosznak emlék jeleikkel,
Kiknek a zuggó szél játszik keresztjükkel.

Megfelel a sírjel kik nyugosznak sorval
A dus a koldussal, öreg az ifjuval,
Voltak már nincsenek, eltűntek a porban
Immár ők nyugosznak moh lepte sírokban,
És talán kitünőbb egyik másiknál?
Hatalmasabb talána dus a koldusnál,
Látod a sír n tul nincs már vágasztalás
Egyforma a sírban király és a munkás.

- - -
Napja fogyott öreg erődus fiatal,
Vár mindegyitökre a gyászos ravatal,
Fiatal meghalhat öregnek halni kell
Áljon bár egysorban világ fejdelevel
Kegyetlen ahalál folyton reánk vadász,
Nyíla ha eltalál, oh mily nagy lesz a gyász,
Kidőlhetsz hirtelen a pályá közepén,
Törékenyebb élted mind az igaz erény/edény?/

Oh szörnyű gondolat tudom mégsem tudom,
Tudom, hogy meghalok, de mikor? nem tudom,
Ragyog még ma napunk, holnap tán nem leszünk,
Mikor nem ism hiszük bucsut akkor veszünk.

Az örök ééetbe kell majd költözni át,
E közös sors várja Ádám minden fiát,

legújabb halottas ének

Dala: Én ismőlegény vagyok

Megkondult a bus harang
Mert egy virág elhervadt
Leszakasztá a halál
Koporsóba zárattál.

Oh te kegyetlen halál
Mely irgalmatlan valál
Nem enged egy minutát
Ha felvonja sarlóját.

Mert már ifju koromba
Jutok gyászkoporsómba
Bucsut veszek atyémtól
És kedves jó dajkámtól

N.N. édesatyám
 Ki gondot viseltél rám
 Köszönöm hűségedet
 Atyai szerelmedet.

N.N. édes dajkám
 A ki emlőddel tápláltál
 Halálom e dajkaságod
 Utánam fáradságod.

N.N. nagyatyám
 És jó nagyanyám
 Csókolom kezeteiket
 Kivánom soká éljeteiket.

Keresztatyám, keresztanyám
 Kik utánam fáradozván
 Köszönöm hűségedet
 Isten áldjon titeket.

Már elmegyek tőletek
 Értem ne könyezeteik
 Sőt inkább örvendjeteik
 Mert örök életre megyek.

Kedves jó testvéreim
 Atyám anyámról véreim
 Tőletek már megválólok
 Ezek Isten hozzátok.

Már szerelmes Jézusom
 Légyen én kegyes Krisztusom
 Nyujtsd hozzám jobb kezedet
 Vedd hozzád én lelkemet.

AMEN.

Szerző Kopcsó István

/Az utánnnyomás tilos/

Malotti ének.
/ravatal mellett keresztel pap,mellettük gyermekek,egy szárnyas angyal,glóriás pásztor bottal,fölöttük központi alak Mária az ég felé összetett kezekkel,balról kisanygalok seregemből térdelő alakok kardokkal;Krisztus keresztel és glóriás öreg apostol/

Budapest,1903.

nyomatja és kiadja Rózsa K. és neje/ezelőtt Bucsánszky A./Szenkirályi u.30.sz./

139.sz.

Én is vőlegény vagyok,
Már indulni akarok,
Most jőjön a nász népe,
Szomorú menyegzőre.

Én is szép rózsá voltam,
Míg én életben voltam,
De már most elhervadtam,
Gász-koporsómba szálltam.

A szülőim kertjében
Rózsá voltam éltemben,
De már többet nem nyilok,
Mert halál lesz kasztott.

Szép fiatal koromba
Akadtam hálójába,
Nem hágy tovább itt élni
Már nekem el kell menni.

De én eztet nem bánom,
E világot itt hagyom,
Mert a Jézus engemet
Mennyországba bevezet.

Szép virágszál koromba
Beszállok gyász-síromba,
Szülőim örvendjétek,
Mennyben vőlegény leszek.

Ezt Jézus úgy akarta,
Hogy ma lelke szólítja,
Magához a mennyekbe,
Angyalok seregibe.

Édes atyám, szetettél,
Érttem ne keseregjél,
Bus szíved ma ne legyél
Hanem inkább örvendjél.

Jézus szíbe élébe
Vőlegényed ma megyen,
Az angyalok bevizik,
Mennyei karba teszik.

Most szülőim tőletek
Már én végbucst veszek,
Nem kell már nevelétek,
Köszönöm szívedeteket.

Engem ne sirassatok,
Mert jó helyre adtatok,
Mert ott is a titek
Jézusnál is az leszek.

De még egy a kérésem,
A kik viszen, azt kérem,
Testemet felvegyétek,
Gyász-síromig vigyétek,

Ott a földbe tegyétek,
Itéletig ott leszek,
A lelke a Jézussal
Vigad már angyalokkal.

Ott a szent angyalokkal
A mennyei karokkal,
Én is eztet kiáltom,
Jézusomat ha látom:

Szent, szent, szent a nagy Isten,
A magas dicsőségben,
Áldjad lelke örökké,
Mindörökkön örökké.

Erre jól hallgassatok,
A mit énnektek mondok,
Szentül éljétek itten,
Ugy mehetek be mennybe.

Ez végbucsum tőletek,
Már én mostan elmegyek,
Azért imádkozzatok,
Ti is mennybe jussatok.

Ének

Föltették a szűz koszorút a menyasszony
nak, mely szomorúságot okoz menyekzős
háznak; ne sirjatok jó szülők, mert ennél
szebb menyekzőt nem láttatok, hát áld-
játok most a teremtet.

Mert én a Jézusnak vagyok szűz menyasszony
Máriának, szűz anyának, kedves leánya; meny-
szágnak kertében, mennyei zöld mezőben, ró-
zsakoszorúkat kötök egek fényében.

Nyugodjál, boldog menyasszony, gyász-
kopot-sódban, most tiz esztendőkorodban te-
szünk sírodba; nyugodj ékes menyasszony,
virág nyiljék sírodon, néked, kedves gyen-
ge kis szűz, mindig viruljon.

Atyám ne sirass engemet, hogy itt van
virágod, sohasem lehetett volna szebb
menyasszonyod, kinek Jézus jegyese,
Mária szerelmese, örvendj tehát, édes
atyám, ily menyegzőben.

Bánatos szíved jó szülőm, mért siránkozol?
azért tán hogy kedves lányod lesz ily
gyászos por; ne sirjál, édes szülőm, mert
vig az én menyekzőm, mennyországban a szűz
mátkám, Jézus én őrzöm.

2.

Azért végre végbucsumat veszem tőletek,
kedves atyám édes anyám, Isten veletek! Köszönöm nevelésetek, csókolom hü
kezetek, Isten áldjon, végre mennybe hozza lelketek.

Jertek érttem, égi károk, repüljünk mennybe, nem kell nekem ez a világ
megyek örömbe, jertek tehát angyalok, veletek kezet fogok, megdicsőült
szép koszorut nékem fonjatok. Amen.

Halotti énekek.

/képkeretben töviskoronás Krisztus-fej, Ecce Homo alulírással/

Budapest III. Remetehegy, 1910.

nyomatott és kapható Bartalits Imre könyvnyomdájában.

Holtakhoz ének.

En nemzetem, zsidó népem..

Oh fájdalmas szűz Mária!
tekints le a megholtakra,
Nézd, mint sirnak és zokognak,
Szent fiadra nem láthatnak.

Reménységük csak egyedül
Benned van, oh szűz Mária,
Mert te vagy élők s holtaknak
Vigasztaló szent angyala.

Oh hallgasd meg kérésüket,
Szánd meg szomorú ügyüket,
Hétfájdalmu szűz Mária,
Krisztus Jézus édes anyja.

Siess vigasztalásukra,
Oh fájdalmas szűz Mária,
Segítsd a megholt hiveket,
Szánd meg őket szegényeket.

Zokognak és siránkoznak,
A megholtak fohászkoznak,
Hallgasd meg oh szűz Mária,
Hétfájdalmu kegyes anya.

Igy sóhajtanak fel hozzád:
Ur Jézus kegyes irgalmát
Nyerd meg nekünk szűz Mária,
Élők s holtak édes anyja.

Szent fiadat engeszteljed,
A megholt hivekért kérjed,
Kérésedet meghallgatja,
Oh fájdalmas szűz Mária.

Tárd ki anyai kezedet,
Öleld át a holt hiveket,
Siess az ő olaltalmukra,
Oh fájdalmas szűz Mária.

Vigasztald meg szegényeket,
Szánd meg a megholt hiveket,
Nyerj nekik örök nyugalmat,
Mennyországban birodalmat.

Allítsd szent fiad jobbára,
Az ítélet nagy napjára,
Hogy teveled mennyországba,
Örvendjenek szűz Mária.

Nagy dicsőség az Atyának,
Szentlélekkel szent Fiának,
A teljes Szentháromságnak,
Tisztelet szűz Máriának. Amen.

Halotti ének

Oh ti buzgó keresztények!
Akik most idejöttetek,
Hogy itten a megholtakért
Emlékezzünk rokoninkért.

Rettenetes nagy kínokban,
Szenvednek a tűz lángjában,
Kérnek, hogy segítsük őket,
Szabadítsuk meg lelküket.

Oh fájdalmas szűz Mária!
Holtaidnak nagy a kinja,

Vigasztalást tőled kérnek,
Jaj mert nagy kínban szenvednek.

Szomorodott szegény árva,
Kinek nincs már atyja, anyja,
Jertek a megholt hivekért,
Imádkozzunk a lelkekért.

Zokogó busz szivü özvegy,
Te is sirhatsz kesereghetsz,
Jajmert a hiv hü párodat
Elfedte élettársadat.

Imádkozzunk hát lekükért,
Jaj a szegény megholtakért,
Kérjük a fájdalmas Anyát,
Hogy kérje értük szent Fiát.

Szánja meg a megholtakat,
A nagy tűzben kinlódókat,
Jaj a purgatóriuból,
Szabadítsa ki fogságból.

Tik is, kik itt jelen vagytok,
Mindnyájan imádkozzatok,
Szent alamizsnát nyujtsatok,
És értök felajánljátok.

Vegyük fel a szent olvasót,
Kössünk rajta gyászkoszorút,
Az angyalok majd felviszik,
Fájdalmaikat enyhítik.

Áldott Jézus! adj irgalmat,
Hogy nekik örök nyugalmat,
Az ítélet nagy napjára,
Allítsad őket jobboldra.

Nyugodjanak békeességben,
Jézus Mária nevében,
Szent színednek látására,
Örvendjenek mennyországban. Amen.

Más ének

Föltették a koszorút a menyasszonynak,
Mely szomorúságot okoz menyekzős háznak.
Ne sirjatok jó szülők,
Mert ennél szebb menyekzőt

Nem láttatok, hát áldjátok most a teremtőt
Mert én a Jézusnak vagyok szűz menyasszony
Máriának, szűz anyának kedves leánya,
Mennyországnak kertében,

Mennyei zöld mezőben,
Rózsakoszorukat kötök egek fényében. sóbb
Nyugodjál, boldog menyasszony gyászkoport
Most tiz esztendőse korodban teszünk siro

Nyugodj, ékes menyasszony,
Virág nyilják sirodon,
Néked, kedves gyenge kis szűz, mindig viru

Atyám, ne sirass engemet, hogy itt van jon
Sohasem lehetett volna szebb virágod.
Kinek Jézus jegyese, menyasszonyod.
Mária szerelmese, menyegzőben.
Örvendj te, hát édes atyám, ily menyegzőben.

Bánatos szívű jó szülőm, mért siránkozol?
Azért tán, hogy kedves lányod lesz ily gyászos por,
Ne sirjál, édes szülőm,
Mert vig az én menyekzóm,
Mennyországban a szüz mátkám, Jézus ln őrzöm.
Azért végre végbucsumat veszem tőletek,
Kedves atyám, édes anyám, Isten veletek!
Köszönöm nevelésetek,
Csókolom hü kezetek,
Isten áldjon, végre mennybe hozza lelketek.
Mertek érttem égi karok, repüljünk mennybe,
Mertem kell nékem ez a világ, megyek örömbe;
Mertek tehát angyalok,
Mertek kezet fogok,
Mertegdicsőült szép koszorut nékem fonjatok, Amen.

Másik ének.

Én is vőlegény vagyok, Már indulni akarok,
Most jőjjön a nász népe Szomorú menyekzőre.
Én is szép rózsza voltam, Mig én életben voltam,
De már most elhervadtam, Gyászkoporsómba szálltam.
A szülőim kertjében Rózsza voltam életben,
De már többet nem nyilok, A halál leszakitott.
Szép fiatal koromba Akadtam hálójába,
Nem hágy tovább itt élni, Már nekem el kell menni.
De én eztet nem bánom, E világot itt hagyom,
Mert a Jézus engemet Mennyországba bevezet.
Szép virágszál, koromba Leszálok gyászsziromba,
Szülőim örvendjete, Mennyben vőlegény leszek,
Ezt Jézus úgy akarta, Hogy ma lelkem szólítja,
Magához a mennyekbe, Angyalok seregibe.
Édes atyám, szerettél, Érttem ne keseregjél,
Bus szíved ma ne legyél, Hanem inkább örvendjél.
Jézus színe elébe Vőlegényed mennyégbe,
Az angyalok beviszik, Mennyi karba teszik.
Most szülőim tőletek Már én végbucsumat veszek,
Nem kell már nevelésetek, Köszönöm szívességtek,
Engem ne sirassatok, Mert jó helyre adtatok,
Mert ott is a tietek, Jézusnál is az leszek.
De még egy a kérésem, A kik visznek, felkérem,
Testemet felvegyétek, Gyászsziromig vigyétek.
Ott a földbe tegyétek, Itéletig ott leszek,
A lelkem a Jézussal Vigad már angyalokkal.

/a füzet eleje hiányzik/

É N E K.

Én is vőlegény vagyok,
Már indulni akarok,
Most jöjjön a násznépe~~m~~,
Szomoru menyegzőre.

Én is szép rózsza voltam,
Míg én életben voltam,
De már most elhervadtam,
Gyász-koporsómba szálltam.

A szülőim kertjében
Rózsza voltam életemben,
De már többet nem nyilok,
Mert halál leszakított.

Szép fiatal koromba,
Akadtam hálójába,
Nem hágy tovább itt élni,
Már nékem ek kell menni.

De én eztet nem bánom,
E világot itt hagyom,
Mert a Jézus engemet,
Mennyországba bevezet.

Szép virágszál koromba
Beszállok gyász sírumba,
Szülőim örvendjeteK,
Mennyben vőlegény leszek.

Ezt Jézus úgy akarta,
Hogy ma lelkem szólítja,
Magához a mennyekbe,
Angyalok seregibe.

Édes Atyám szerettél,
Értem ne keseregjél,
Bus szivvel ma ne legyél,
Hanem inkább örvendjél.

Jézus színe elibe
Vőlegényed ma megyen,
Az angyalok beviszik,
Mennyei karba teszik.

Most szülőim tőletek
Már én végbucsut veszek,
Nem kell már nevelésteK,
Köszönöm szivességteK.

Engem ne sirassatok,
Mert jó helyre adtatok,
Mert ott is a tietek
Jézusnál is az leszek.

De még egy a kérésem,
AkiK visznek, azt kérem,
Testemet felvegyéteK,
Gyász-síromig vigyéteK.

Ott a földbe tegyéteK,
Itéletig ott leszek,
A lelkem a Jézussal,
Vigad már angyalokkal.

Ott a szent angyalokkal,
A mennyei karokkal
Én is eztet kiáltom,
Jézusomat ha látom:

Szent szent szent a nagy Isten.
A magas dicsőségben,
Áldjad lelkem örökké,
Mind örökkönörökké.

Erre jól hallgassatok,
Amit én nekteK mondok,
Szentül éljeteK itten,
Ugy mehetteK be mennyben.

E végbucsum tőleteK,
Már én mostan elmegyek,
Azért imádkozzateK,
Ti is mennybe jussateK.

É N E K

Föltették a szüz koszorut a menyasszonynak,
mely szomoruságot okoz menyegzős háznak;
ne sirjateK jó szülők, mert ennél szabb
menyegzőt nem láttateK, hát áldjateK most
a teremtet.

Mert én a Jézusnak vagyok szüz menyasszony,
Máriának, szüz anyának kedves leánya, menny-
országának kertében mennyei zöld mezőben
rózsakoszorukat kötök egék fényében.

Nyugodjál boldog menyasszony gyázkoporsódba
most táz esztendőK korodban teszünk sírödba,
nyugodj ékes menyasszony, virág nyiljék síro-
don, néked kedves gyenge kis szüz mindégviruljon

Atyám ne sirass engemet, hogy itt van virágod,
sohasem lehetett volna szebb menyasszonyod,
kinek Jézus jegyese, Mária szerelmese,
örvendj tehát, édes atyám, ily menyegzőben.

Bánatos szívű jó szülőim mér siránkozol,
azért tén, hogy kedves leányod lesz ily gyászos por,
ne sirjál édes szülőm, mert vig az én menyegzőm,
menyországban. Asszüz mátkám, Jézus én őrzöm.

Azért végre végbucsumat veszem tőletek,
kedves atyám, édes anyám Isten veletek,
köszönöm nevelésetek, csókolom hű kezetek,
Isten áldjon, végre mennybe hozza lelkeket.

Jertek értem égi karok, repüljünk menybe,
nem kell nekem ez a világ, megyek örömben,
jertek angyalok, veletek kezet fogok,
megdicsőült szép koszorut nékem fonnyatok. Amen.

—
Másik füzet lapjáról, hiányos/

Mert egy rózsát leszakasztott
A halál közületek.
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjék békecségekben.

Rózsakoszorunk egy ága
Halva fekszik előttünk,
A békecségekne álmában
Már elköltözött tőlünk.
Imádkozzunk... stb.

Míg élő volt e világban
Egy szív s lélek volt velünk,
Mert a drága rózsafüzér
Osszeolvastott vérünk.
Imádkozzunk ... stb.

Örvendetes és bánatos,
Dicsőséges titokban,
Velünk volt minden ájtatos
Szent bucsujárásunkban.
Imád.... stb.

Istentől megdicsőített
És kiválasztott Szentek,
Az Isten színe előtt
Érte esedezzetek.
Imád.... stb.

Angyalok kilencz karjai
Egekből leszálljatok,
E meghitt társunknak lelkét
Egekbe sorozzátok.... stb.
Szent Domokos édes atyánk,
Kérünk: szóljál helyette,
A megfeszített Jézusnál
Esedezzél érte.
Hogy piros szent vére,
drága szenvedése:
"Egyen üdvössége.... stb.
Fogjátok fel tagjaimat,
Szent-olvasóbeliek,
Az elkészített siromhoz
Vigyétek tetemimet,
Lelkem dicsőségbe,
szentek seregébe
Mehessen dicsőségbe,
Imádkozzunk stb.

—
BUDÁN, 1862.

Nyomatta és kiadta Bagó Márton.

Halotti kis zsoltószöveg-ének.
Dallama: Oh én szegény bűnös stb.

Oh isteni szeretetben világból kimult hivek,
Purgatórium tüzeiben megtartóztatott lelkek,
Mily szívesen segíteni titeket akarnálak,
A kínoktól megmenteni mily nagyon kívánnálak.
Mindenható atya Isten, Örök életnek utja,
Szállítsd le haragod itten, irgalmasságnak kutja,
Büntetést ha érdemlettek kezeid alkotmányi,
De ahitben nevelkedtek szent lelked oltványi.

Üdvözítő kegyes Jézus, nézd érdemét vérednek,
Oh nagy kegyelmű szép Jézus, irgalmazz hivednek,
Add, hogy kik tőled óhajván, irgalmasságot várnak,
Véred tüzöket eloltván, országodba jussanak.

Oh vigasztaló Szentlélek, mentsd meg e rab hiveket,
Tégy irgalmasságot velünk, nyisd meg tűz-rekeszeiket,
Szent malaszt tüzeit oltván, oltsd el az ő lángjukat,
Teljes vigasztalást nyújtván, add meg nyugodalmukat.

Mária, malsztnak anyja, nézd hozzád óhajtóka,
Könyörgésednek aránya váltsa meg a rabokat,
Isten izagságfutását állítsd meg kéréseddel,
Az ő tűzök lángolását oltsd el, kegyes tejeddel.

Oh angyalok, kik éltünkben voltatok az ő pajzsuk,
E világ kerekességében értelmes kalauzok,
Nyujtsátok kezeiteket segítségre váróknak,
Lássák, követvén titeket, szinét megváltójoknak.

Oh szentek, kik már az eget vig örömmel birjátok,
E siránkozó sereget ti is vigasztaljátok,
Társaik a harcolásban valátok ez életben,
Veletek a boldogságban éljenek dicsőségben.

/ Minden vers közé a következő ima tétetik:

Könyörögjünk

Mutasd meg szined világosságát Uram azoknak, kik a sötéttségben és a halál
árnyékában ülnek - Az ő lábuknak igazgatására és békességnek útjára - Ha a
hamisságokat megtartod - Oh Uram, Uram, ki állja meg.

Könyörögjünk

Hivednek teremő és megváltó Istene, szolgálóid lelkének min-
den bűneiket megbocsássad, hogy a mely engedelmet mindenkor óhajtottak, azt
ájtatos könyörgéseink által megnyerhessék, ki élsz és uralkodol Mindörökké.

Adj Uram örök nyugodalmat nekik, Nyugodjanak békességben.
És az örök világosság fényeskedjen nekik, Jézus mária nevében Amén

Végző ének,

Oh Isten! szent kegyelmedért vedd át könyörgésünket,
Benned bizó halottidért könnyel telt kérésünket,
Hogy immár minden szentekkel, nálad vigadozzanak,
Égi gyönyörűségekkel örökké lakozzanak. Amen.
A hivek lelkei is en irgalmából békességben nyugodjanak. Amen.

Ima a megholt hivekért.

Mennyei Atyánk! a te szent fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus érdemében bizván mély alázattal leborulva könyörgünk minden eddig megholt hivekért, kik mivel gyarló testben elkövetett vétkeikért itt eleget nem tétén, s azért szent színed elé nem jöhetvén még a tisztulás helyén sötétségben és a kínok lángjában szomorkodnak, bocsásd meg nekik még hátra lévő büntetésüket s különösen edeklünk azokért, kik velünk itt ugyanazon társulati kötelékben éltek, szülőink, rokonaink, barátaink vagy jóltevőink voltak s kiknek talán éppen mi botrányos szóval vagy tettel szolgáltattunk okot a mostani kínosa szenvedésre. Oh Atyánk! juttasd őket minél előbb hozzád a világosság és öröm helyére, hogy immár szemlélhessék szent színedet és a legszentebb szűz anyával Máriaával és minden szenteiddel egyesülve, mindöökké dicsérhessenek ugyanazon urunk Jézus Krisztus által, ki leszálván a poklokra, a reá várakozó atyákat onnan kiszabadítván, magával a mennybe vitte, hol most jobboldon ülén Te veled és a Szentlélekkel él és uarlkodik örökön örökké. Amen.

A legujabb
UJ ÉNEKEK.

/kősziklának támasztott fejjel alvó Jézus, mellette imádó szányas angyal/
- -

Haldoklókért ima naponkint.

Oh legszentebb, legkegyesebb Jézus! ki a lelkeket oly belsőleg szereted, töredelmes szívvel kérlek téged, a te legszentebb szivednek halálgyötrelmei által és szeplőtlen szüz anyád fájdalmai által, tisztítsd meg véreben az egész világ minden bűnöseit, kik jelenleg haldokló szorongásban vannak és ma meghalnak. Amen.

Jézus szive, mely halálgyötrelmet szenvedtél, könyörülj a haldoklókon!

Mária! légy védelmünk; halálban menedékünk!

1 Üdvözlégy Mária stb.

Teljes bucsú adatik mindazoknak, kik ezen imádságot naponkint elmondják.

T
HALJZOTAS ÉNEK.

1. Koszorus társaim ne sirjatok értem, mert már én éltemnek a végét elértem, bocsássátok meg ha valamit vétettem, Álsjon még Jézusom a földi életben.

2. Már nékem a halál életem elvette, de maga a Jézus eztet rendelte, Szerelmes Jézusom te hozzád fordulok, mert ha te akarod mindgyárt meggyógyulok, lehajtom fejemet gyászos koporsómba.

3. Szerelmes Jézus^{om} Kérlek szent nevedért, bocsásd meg bűneim drága szent véredért, Szerelmes szűz Anyám te esedezz értem, hogy Jézus kegyelmét én is elnyerhessem.

4. Oh élet oh halál megkell annak lenni, megkell az embernek minnyájatának halni, az ítélet napján újra föltámadni, az ítélő Biró előtt számot adni.

5. Az Itzélő Biró akkor megítéli, hogy ki lesz érd jobbra állitgatni, Jézus országának sokkal kell megtelni, a gonosz lelkeknek el kell akkor veszni.

6. A kik nem akarják a Jézust ösmerni, az ő tanítását nem akarják hinni, Jézus tanításának szentnek kell lenni, a ki azt nem hiszi el kell annak veszni. El kell a lelkének örökre kárhozni, mert a Jézus Krisztus nem bocsájt meg neki.

hite, és az ő gyászolój III 1864. Bucsingy

1. Öltözzetek gyászruhába,
Szent-olvasóbekiek!
Mert egy rózsát leszakasztott
A halál közöleték.
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjék békességben.
2. Rózsakoszorunk egy ága
Halva fekszik előttünk,
A békességnek álmában
Már elköltözött tőlünk.

Imádkozzunk s a t.

3. Míg élő volt e világban,
Egy szív s lélek volt velünk,
Mert a drága rózsafüzér
Összeolvasztott vérünk.
Imádkozzunk s a t.
4. Örvendetes és bánatos,
Dicsőséges titokban,
Velünk volt minden ájtatos
Szent bucsujárásokban.
Imádkozzunk s a t.
5. Istentől megdicsőített,
És kiválasztott Szentek,
Az Isten szent színe előtt
Érte esedeztetek.
Imádkozzunk s a t.
6. Angyalok kilencz karjai
Egeből leszálljatok,
E meghitt társunknak lelkét
Egekbe sorozzátoké
Imádkozzunk s a t .
7. Szent Domonkos édes atyánk,
Kérünk: szóljál helyette,
A megfeszített Jézusnál
Esedezél érte.
Hogy piros szent vére, drága szenvedése:
Legyen üdvössége.
Imádkozzunk s a t.
8. Fogjátok fel tagjaimat,
Szent-olvasóbeliek,
Az elkészített síromhoz
Vigyétek tetemimet,
Lelkem dicsőségbe, Szent seregébe
Mehessen dicsőségbe.
Imádkozzunk s a t. Amen.

H A L O T T A S É N E K .

1. Öltözzetek gyászruhába,
Szent-olvasóbekiek!
Mert egy rózsát leszakasztott
A halál közöletek.
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjék békeességben.
2. Rózsakoszorunk egy ága
Halva fekszik előttünk,
A békeességnek álmában
Már elköltözött tőlünk.

Imádkozzunk s a t.

3. Míg élő volt e világban,
Egy szív s lélek volt velünk,
Mert a drága rózsafüzér
Összeolvasztott vérünk.
Imádkozzunk s a t.
4. Örvendetes és bánatos,
Dicsőséges titokban,
Velünk volt minden ájtatos
Szent bucsujárásokban.
Imádkozzunk s a t.
5. Istentől megdicsőített,
És kiválasztott Szentek,
Az Isten szent színe előtt
Érte esedezzetek.
Imádkozzunk s a t.
6. Angyalok kilencz karjai
Egekből leszálljatok,
E meghitt társunknak lelkét
Egekbe sorozzátok.
Imádkozzunk s a t.
7. Szent Domonkos édes atyánk,
Kérünk: szóljál helyette,
A megfeszített Jézusnál
Esezzél érte.
Hogy piros szent vére, drága szenvedése:
Legyen üdvössége.
Imádkozzunk s a t.
8. Fogjátok fel tagjaimat,
Szent-olvasóbeliek,
Az elkészített siromhoz
Vigyétek tetemimet,
Lelkem dicsőségbe, Szent seregébe
Mehessen dicsőségbe.
Imádkozzunk s a t. Amen.

O L V A S Ó H O Z.

Oh Mária, Jézus anyja! örvendj nagy dicsőségbe,
Mert tétettél, emeltettél méltóságos felségbe.
Nézd kegyesen e hiveket, kik dicsérnek tégedet,
Koszudon, olvasódon emlegetik nevedet.
Koszorudon, olvasódon tisztelőid vizsgálunk,
Szüzeséged s dicsőségéd, oh Mária! csodáljuk.
Ma készítünk s ékesítünk számodra virágokat,
Koszorudra, olvasódra fűzünk imádságokat.
Melynek titka és szép módja tőled, szép Szüz! származott,
Mely felséges, dicsőséges eszköz nekünk adatott.
Gerjeszd szíveinket hozzája, szentséges Szüz Mária,
Szent olvasó királynéja, nemzetünk szószólója! Amen.

BUDÁN, 1858.

Nyomatta és kiadta Bagó Márton.

É n e k.

A lélek elválásakor és a temetőben a sírgödőnél elbucsztató.

1. Jaj siralmas hetek bánatos sziveknek,
E temető sarkert jaj ez mindenkinek,
Szomorú elválás szerető szivüknek,
Sírás és zokogás ez mindenkinek.
2. Oh árvák, özvegyek fájós a szivetek,
Nincsen e világba semmi örömtök
Öröm rózsáját leszedte a halál,
E gyászos sarkertben boldogul nyugszik már.
3. Halottak, halottak, akik már itt vagytok,
E sírhantok alatt már itten nyugszatok,
Nincsen itt öröm, oh mindenki tudja,
Jövőre tán mink is itt leszünk sorsokban.
4. Gyorsan zendül meg a halotti ének
Szív repeztőn sírnak az árvák, özvegyek,
Jaj mert egy nincs küztünk, kinek ne volna
A temető kertben egy kedves halottja,
5. Ott egy sírhalomnál a gyászos keresztet
Az elhagyott özvegy sírva öleli meg.
Megcsókolván hint rá bánatos könnyeket,
Alatta pihennek a jótevő kezek.
6. Zokogva költené hiú párját, de a sír
Nem hallja az árva özvegy, hogyan sir.
Oh! de ne sírjatok árvák és özvegyek.
Van még a mennyekben egy anyátok nektek.
7. Mennyei királyné, az az édes anya,
Tudja ő, hogy milyen szivetek fájdalma,
Hogy ha e világban mindenki el hagy is,
Anyátok marad ő nektek akkor is.
8. Örökké ki vannak terjesztve karjai,
A földi szenvedőt keblére öleli,
Ölelj keblemre tengernek csillagja,
Ahogy gyógyuljon meg szivetek fájdalma.
9. Tekints e gyász kertnek kimúlt lakóira,
Fájdalmukra hulljon fiad vér harmatja,
Utolsó álmukat pihenjék békében,
Hogy velük szemléljen egykor az egekbe.

Halottas ének

Jertek keresztény társaim,
Ha bár sziven hideg,
Az élet édes mosoja
Orcámon nem lēbeg.
Csak jőjjetek hozzám közel,
Mert a halál nem tépte el
lelkem titőletek.

Kész már koporsóm fedele,
Boritsátok reám,
Látjátok, im, elköltözöm,
a föld már nem hazám,
Koporsóm biztos gyász-ladik,
Vihartól az nem hányatik,
A révnékájt ad itt.

Hullajtsd le rám lelki atyám
Az áldás harmatát,
Imáddá tömján füstjeként,
A mennybe hasson át,
Jézusnak vére csergedez,
Mig szent vized reám permetez.
S nékem üdvöt szerez.

"Ez is Bagotán volt szokásban a halott felett, vagy temetésen,
virrasztáson".

Torvaj, Győri Jánosné, 1928/Bagotáról települtek/ 4

Öreg halottnál. Dakl...Üdvözléhy oh drágalátos

Oh halandó bűnös ember nézz oda
a sötét gyásszal bevont koporsóra,
legyen hosszú életed bár véget érvén
mégis lejár koporsó és sir lesz az élet határ.

Ime itt van előttünk a tanulság,
tekintsétek az itt nyugvó ősz apát
szenvédésektől megtörten,
sok év terhétől görnyedten
ugy vált meg a földi létből örömben.

Koporsóját könnyes szemmel nézdelik,
unokái és szerető gyermeki,
sirva látják hogyan pihen az ősz apa
aki hitben

gyermekait nevelte szeretetben.

Sirhalmára virágokat hintsetek
mert ő sikát fáradozott értetek
ledült im koporsó ágya,
két jó szeme le van zárva
mennyei jutalmát örömmel várja.

Örömmel tér már a holtak honába
mint régen várt örökös hazájába
fogadjátok végáldását,
mellyel kezdi bucsuzását,
hogy nyugodtan pihenhesse vég álmát.

Koporsómat mielőtt lezárjátok,
égb áldását kívánom én reátok
akik tisztességemre eljöttetek
egybe gyűlve,
áldjon meg a szemháromság kegyelme.

Végszavamat figyelve hallgassátok,
szálljon a lelkem üdvéért imátok,
jámbor életet éljete,
mert elő egykor végetek
ugy lesz Isten jobbja felől helyetek. Vége.

Életemnek derült napja még tegnap felragyogott,
oly hirtelen és váratlan immár be alkonyodott,
Sötét sir lesz az éjtszaka, melyben letűnt életem
Ez életből véletlenül halál tövébe estem.

E mulandó gyarló világ néha oly sokat ígér,
ámde aki abba bizik egy sir halom lesz a bér,
Mert aki friss egészségben ma még a napot látja
Este már koporsó lehet annak örökös ágya.

Ez az élet füst és pára nem lehet benne bizni
Necsegtessen bár örömmel nem lehet annak hinni.
/e lap további folytatása hiányzik/

Jertek ájtatos hivek, gyász koszorut kösetek
a bánat virágiból mej által a kimult hivek szabadullást
nyerhesenek a purgatóriumból.

Enyhicsük fájdalmukat az urban el hunytaknak szent olvasó
mondással, hogy ezáltal könnyebülést nyerjenek és a szenvedést
viselhesék békével.

Hiv társaim ide jertek, akik velem kötöttétek
szűz Mária koszoruját, az olvasó arany láncát.

Énis Mária kertjének, olvasója együletének
voltam virágja és tagja, égi rózsák ápolója.

Kezeim többé nem tartják szűz Mária olvasóját,
de eszt mind legdrágább kincsem még a sirban is elviszem.

Dal, engedező énekszóval.

Életemnek gondjeimnak végét vetett Istenem,
El kell válnom földiektől mindentől mit szerettem
Hitvesemtől gyermekimtől, oj sok kedves rokontól
szomszédoktól a falutól és az Isten házátl.

Jártam Uram az életnek tövisese nagy utjait
bocsád meg ha gyarlóságom ojkor tán tév utra vitt
emlékezzél megbotlottam de bánkódtam vétkemen
benned biztam földi pájám, benned bizval végezem.

Oltalmazdért esedezem boldog asszony Mária
Szent fiadhoz száljon értemzivedből ma hő ima,
gyermekét az anya védje legyen Jézus a birám
vegyen föla boldog égbe ott diósítse imám.

Egy időre bucsuzom csak töletek kik gyászoltok,
Mert ida fönt az Istennél engem iamét megláttok
Éljetek hát hitben hűen szeretetben remélvel
mert az Isten országában csak a jónak van része.

Ara kérlek benneteket ne sirjatok érettem
hanrm inkább imádjátok a jó Istent hejettem
bocsása meg gyarlóságom irgalmasan kegyesen,
röviditse szenvedésem a tisztulás tüzében.

Krisztus urunk a keresztfán értünk halált szenvedett
vére árán meg nyitotta bűnbánóknak az eget
Hiszen énis köztük vagyok akiket így meg váltott
és reméllem érdméből boldogságot találok.

Szűz anyám most jöjj el értem vezed menybe lelekemet
Hogy meg láthassam Jézusom az én üdvözítőmet
Ti pedig az ur nevében imádkozzatok értem
És mondjátok dicsértessék Jézus örökké ,Ámmen.

Dal, Oh édes meg....

Krisztusnak hivei kik egybe gyültetek
bánatos bus szivvel kik ide jöttetek
könyeket hulatok látom a fájdalmat
mejj értem szivetek méjéből mos t fakad.

Miért is vonzódnak e muló világhoz,
hisz ez csak fájdalmat, gyötremmet kint hoz,
ha még ma örömben füröszköd testedet
holnap már hív az ur szólítja lelkedet.

El bucsuzom tőled kedves jó hitvesem
akivel sok évet éltem békeségben
megválnok tőled, hazám felcserelem
lelkem hogy menyekbe örökre fön éljen.

Életem hibáit ne ródd bűnnek nekem
utolsót is érted dobbant az én szivem
kérd az Istent hogy majd égbe együtt legyünk
jó atyánknak ott fön glóriát zenghesünk.

Egyetlen jó fiam bucsuzom most tőled
kimőst koporsómra hulatod bus könyed
nyugodjál meg Isten örök végzésében
Vándorlás csak éltünk e földi életben.

Társulat fölötti ének.

Dallama: Feltették a szűz koszorút a menyasszonynak.

Öltözzetek gyászruhába gyöngye kis szűzek,
Mert a halál lesz akasztott egy^e közülünk,
Imádkozzatok érte, koszorú lesz belőle,
Fohászokból lesz a bimbó és a levele.

Isten veletek pajtásim, megyek örömben,
A mennyei gyöngy városban, Mária keblében,
Örvendek a szűzekkel, vigadok a szentekkel,
Esedezek érettetek Jézusnál mennyben.

Szépen kérlek benneteket társbeli tagok,
Olvasón készült koszorút nekem fonjatok,
Az angyalok felviszik, Jézus elébe teszik,
A mennyország királynéját azzal diszítik.

Isten veletek társulatbeli leányok,
Ha vétettem ellenetek, megbocsássatok,
Köszönöm szivességtek, mellettem udvarlástok,

Isten már hozzátok Mária tisztelői,
A szűz Máriának élő rózsái,
Készüljetek utánnam ama boldog városba,
A hová mindnyájan be vagyunk írva.
Paradicsom ékes kertben virágot szedek,
A mennyei nagy mezőben koszorut kötök,
A szüzek seregébe az angyali karokkal,
Imádkozok érettetek Jézusnál mennyben.

Készítsátek gyászkoporsóm jó rokonaim,
Adjátok a hideg földnek fásult tetemin,
Ott leszek csöndességben a szomorú gyászkerthben,
Egykor majd fölhaláltok Józsefát völgyében.

Oh szerelmes égi anyám, szép szűz Mária,
Te vagy minden megholtaknak közbenjárója,
Érdezzél érettem szent fiadnál mennyekben,
Hogy a drága szent keresztje lesz segítségemre

Dicséret, dicsőség legyen Atya, Fiúnak,
Szentlélekkel egyetemben minden háromnak,
Olvasónk királynénknak, szentséges szűz anyánknak,
Adja Isten színről-szinre veletek lakjak, Amen.

Más ének a szüz Máriához/halott fölött is mondható!

Dallama: Bemegyek szent templomodba *1887. Gyűjtemény K. r. r. r.*

Nyiss eget jaj szavaiddal Jézus anyja Mária

Nyujts kezét sok bajjainkra kegyelemnek asszonya,

Sirba szókkít minden óra

El kell mennünk a vig szóra

Ki lesz akkor segedelünk

Örömmünk és védelmünk.

Bár kimenünk e világból semmi kár sőt nyereség

Indulása e hívságból mégis nagy keserűség.

Bár siralmas éltet élünk

vétkeinkért halni félünk

Kire bizzuk mi ügyünket

Ai fog pártul bennünket.

Oh habok megküzdőknek vidámittó csillaga

A bünökben kesergőknek annya védje Mária

sirva kérünk már előre

Ama gyászos jövődöre

Jöj el akkor légy mellettünk . esedezz miérettünk.

44

4.

• Majd ha lelkünk nagy biráját félva várják sziveink

A halálnak gyászóráját látni kezdik szemeink

Gyarló nyelvünk majd ha némul

Ajkainkon szózatunk mul

Szólj helyettünk oh kegyes véd

Halni s élni légy segéd.

Jőj halálos ágyainkhoz tedd szivünkre kezedet

Nyujts vidám szót ajkainkhoz tárd ki tiszta kebledet,

Hogy a lelkünk szent kezedben

Irgalomra kész öledben,

Berepüljön s ott maradjon

Veled együtt vigadjon.

IV. 1869, Budaörsi.
T
HALÁLOTAS ÉNEK.

1. Koszorus társaim ne sirjatok értem, mert már én éltemnek a végét elértem, bocsássátok meg ha valamit vétettem, Álsjon még Jézusom a földi életben.

2. Már nékem a halál életem elvette, de maga a Jézus eztet rendelte, Szerelmes Jézusom te hozzád fordulok, mert ha te akarod mindgyárt meggyógyulok, lehajtom fejemet gyászos koporsómba.

3. Szerelmes Jézus^{om} Kérlek szent nevedért, bocsásd meg bűneim drága szent véredért, Szerelmes szüz Anyám te esedezz értem, hogy Jézus kegyelmét én is elnyerhessem.

4. Oh élet oh halál megkell annak lenni, megkell az embernek miny-nyájátának halni, az ítélet napján újra föltámadni, az ítélő Biró előtt számot adni.

5. Az Itzélő Biró akkor megítéli, hogy ki lesz érd jobbra állitgatni, Jézus országának sokkal kell megtelni, a gonosz lelkeknek el kell akkor veszni.

6. A kik nem akarják a Jézust ösmerni, az ő tanítását nem akarják hinni, Jézus tanításának szentnek kell lenni, a ki azt nem hiszi el kell annak veszni. El kell a lelkének örökre kárhozni, mert a Jézus Krisztus nem bocsájt meg neki.

///

Az oltáregyletből kimultak felett

Dal: Oh én szegény bűnös lélek örök halál..

Jertek hivesek, imádkozzunk megholt atyánkfiáért,

A ki mosz itt halva fekszik, bevégezte életét.

Kérjük Jézust, irgalmazzon, kegyelmezzen lelkének,

örök nyugodalmat adjon földben az ő testének.

Oltáregyletünk rózsája halva fekszik előttünk,

Kivel az Isten házában több órákat töltöttünk,

Az oltári-szentség előtt szent olvasót végeztünk,

Jézus szent teste s vérének szép koszorut kötöttünk

Oh csodálatos nagy szentség, elrejtett stenség,
 Ki mennyekből leszállottál, nagy angyali vendégség,
 Tekints le e kimult hivedre, egyleted rózsájára,
 vezesd őt fel mennyországba, állítsd a te jobboldra.

Hallgasd meg, oh édes Jézus, a mi könyörgésünket,
 Ne hadd el te hiv szolgádat, ki imádott tégedet,
 Legyen ott is egyletedben, a koszorut köthesse,
 Őt mélységes sebeidet vele ékesithesse.

Mi pedig most, megholt társunk, végtiszteletet adunk,
 Elhamvadó poraidra még egyszer áldást mondunk,
 Sirodig mi elkísérünk, nyugalomra leteszünk,
 Felkedért fel a Jézushoz buzgó imákat küldünk.

Imádkozzál te is értünk Jézusnál mennyországban,
 Kik az oltár egyletében vagyunk egy társaságban,
 Hogyha mi is bevégezzük itt a földi pályánkat,
 Vele együtt találkozva imádjuk Jézusunkat.

Szent olvasó életfája, szeplőtelen szüz anya,
 Imádd érte s értünk Jézust, oh áldott szüz Mária!
 Hogy midőn újra ébredünk és a gyászsirből felkelünk,
 Anyai oltalmad alatt mennyben egyesülhessünk. Amen.

- -
 A temetőben

Dal: Oh világi gyarlóság

Szomoru bucsujárás és keserves elválás
 Van itt a temetőben, itt a holtak kertjében,
 Van itten sok zokogás, keserves könnyhullatás.

Van-e kinek ne volna itten kedves halottja,
 Atyja vagy édes anyja, hitvese vagy magzatja,
 Estvére vagy rokona, avagy kedves barátja.

Kesereg itt az atya, könyez az édes anya,
 A hitves is zokogva kedves párját siratja,
 Ráborul sirjára, könyeit úgy hullatja.

Az árvák is atyjokat siratják vagy anyjokat,
 Keserves bus sorsukat, nyujtják itt panaszukat,
 Megjobban fájlalják szüleiket, kik nem látták.

Mert a jótevő kezek itt a sirban pihennek,
 Ők azért keseregnek, sok könnyeket öntenek,
 Most hová legyenek, vigaszt hol keressenek.

Oh árvák ne sirjatok, él még édes atyátok,
 Jézus, aki megváltott, gondot visel ő rátok,
 A szép szüz Mária lesz a ti pártfogótok.

Hivek, tise sirjatok, inkább imádkozzatok,
 Istenhez sóhajtozzatok, és mindnyájan mondjátok,
 Örök nyugalmat adj Jézus a holtaknak.

Jézus Mária nevében nyugodjanak békében,
 Pihenjenek tagjaik, sirban nyugvó poraik,
 Majd az ítéletre keljenek fel öröme.

Szent hitünk azt tanítja, igazán bizonyítja,
 Hogy fel fogunk támadni, egymást meg fogjuk látni,
 Ugyanezen testben megyünk az ítéletre.

Engedje az Ur, a Jozafat völgyében
 Örömmel találkozzunk, mennyországba juthassunk,
 Istent imádhassuk, mindörökké. áldhassuk.

- -
 Koporsó-beszenteléskor.

Dal: Tulajdon.

Ember, itt tanuld meg, mi vagy, ámbár dicsőséged nagy;
 Itt mindentől megfosztatott, koporsóba záratott,
 Testünk földből van alkotva és egykor földdé leszzen,
 Mélyen nyugszik elhervadva, de egykor felkel készen.

A világ megváltója is koporsóban nyugodott,
 De holt teste épen maradt, sőt csak meg sem hervadott,
 Harmadnapra dicsőséggel ép testben feltámadott,
 És felment egek fölibe s minékünk utat nyitott.

12.

Menj tehát nyugodalomra, oh boldogult jó lélek,
Szállj be bátran koporsódba, hajtsd álomra fejedet,
Jézus, halála óráján ne hagyd el hű szolgádat,
Ki meghaltál a keresztfán, adj neki nyugodalmat.

52

// a füzetecske eleje hiányzik 3-6. oldal van meg/
/Cim nincs/

Oh Istennek áldott szent dajkája,
Szüz emlődnek csak csepp tej-árja
Szálljon le a fájdalom honába,
A szenvedők szabadulására.

Szentséges Szüz! te ~~Káto~~ látod kinjokat,
Hallod az ő kesergő szavokat,
Oh töröld le könnyhullajtásokat,
Könnyebbitéted az ő fájdalomokat.
Ti is, élő buzgó keresztények!
A holtakért oh könyörögjete, ~~te,~~
Jaj, mert ők nagy kinokat szenvednek,
Segedelmet tetőletek kérnek.
Vigasztalást, oh kérlek, nyujtsátok,
Szent imákért oh mint esd hozzátok
Kinek atyja, kinek édes anyja,
Gyermekei, kedves hitves társa.
Árvák, a kik most itt keseregtek,
Társatokról ne felejtkezsetek!
Alamizsnát érettök adjatokká
A holtakért hön imádkozzatok!

Hogy kinjokból megszabaduljanak,
Siralomról öröme jussanak.
Kérjük Jézust s a szép szüz Máriát,
Adjatok meg a holtak nyugodalmát. Amen.

///

2. ÉNEK.

A purgatoriumbeli lelkekért.

Ária: "Imádlak tégedet, látthatatlan Istenség".

Mária, tehozzád kiáltnak a bűnösök,
Segítséged várják a kinban lévő lelkek,
Hogy kiszabadítsad, irgalmadat nyujtsak,
Oh kegyes szüz Mária!

Csak te vagy egyedül, Mária! reménységünk,
Szent Fiaddal együtt adjad mi üdvösségünk,
Hogy a rettenetes kinből szabaduljunk,
Oh kegyes szüz Mária! Amen.

Könyörülj hát rajtunk, bűnösök szószólója,
A szent angyalokat küld érettünk, Mária!
Szabadíts meg minket, vedd a mi lelkünket,
Oh kegyes szüz Mária! Amen.

3. ÉNEK.

Purgatoriumbeliek sohajtásai.

Ária: Fájdalmas szüz anyám".

A kimondhatatlan szörnyű ~~za~~ nagy fájdalom,
Purgatoriumban nincs semmi nyugalom.

Reszketnek tagjaink iszonyu kánokban,
Szüntelen jajgatunk a nagy tüzlángokban.
Oh ha ti látnátok, kedves rokonaink,
Csóolt kezünkkel, jaj! mint könyörgünk itt.
Szánjatok meg minket, oh szabadítsatok,
Ilyen nagy kinokban, kérünk, ne hagyjatok.
Por módra hullnak könyeink szemünkből;
K jajszavak szállnak hozzátok szívünkből.
Isten szent nevére kérünk benneteket,
Imádságotokkal segítsetek minket.

Szent bucsujárástok érttünk ajánljánk
És a mi lelkünkért oh ne sajnáljátok.

Ti óis szegény árvák jó szüleitekről

Ne felejtkezsetek felnevelőtőkről.

Vagy édes atyátok vagy édes anyátok

A purgatoriumból kiszabadítságotok.

Áldott Jézus Krisztus, világ megváltója,

Szabadítsd ki őket te szent országodba.

Nyisd meg a lelkeknek mennyország ajtaját,

Add meg a holtaknak örök nyugodalmát. Amen.

///

4. ÉNEK.

Purgatoriumbeli lelkekhez.

Aria: Köszönteni jöttünk, szent keresztfa,

Vagy: Oh egek királya, mi Atyánk stb.

Jézus Krisztus drága piros vére
Hulljon le a szenvedő lelkekre,
Kiknek kezök égre van emelve,
Fájdalmak közt szemök könnyel telve.

Halljátok ezt, élő keresztények,
Segítséget kérnek kimult hűvek,
Imádkozzunk atyánkért, anyánkért,
Hitves párunk, ehunyt magzatainkért.

Mai nap a sok szegény bus árva,
Édes atyját, anyját, mint siratja.

Mert keserű az árva falatja,
Keserű, hogy nincsen atyja, anyja.

Az özvegy is keserű hű párját,
Ezer cseppel önti könnyzaporát,
Fájdalmába zokog özvegy szive, h

Hogy föld alatt nyugszik kedves szíve.

Jó barát is kedves bárántjáért,

Imádkozik szenvedő lelkéért;

Kéri Jézust, küldje véd-angyalát,

Szabadítsa lángokból barátját.

Kérünk Jézus! öt mély sebeidért

A keresztfán kiontott véredért,

/ a további stóra hiányzik /

///

Ó, siralom, ó, fájdalom,
Hogy a holtakról kell szólnom,
Az Ur Isten maga tudja,
Holtakat hol szabadítja.

Sok lakóhejei vannak,
Az Ur Isten országának,
De nem tudjuk, merre vannak,
Hogy a holtak hol kinlódnak.

Most azért elődbe jöttünk,
Keresztfád előtt könyörgünk,
Tekints a megholt hivekre,
Kit teremtettél képedre.

-
Tehozzád kiáltok, Mária, Szüzanyám,
Hallgasd meg kérésem szerelmes hív dajkám,
Esedezéseddel végy ki a fogságból,
Végy ki édesanyám pugatóriumból.

Te vagy a bünösök kegyes szószólója,
Légy szenvedő lelkem megvigasztalója,
Kérjed szent fiadat, bocsásson meg nekem,
Ültesse jobb karjára szegény bünös lelkem.

Hallgasd meg Szüzanyám buzgó kérésemet,
Ó, ne vesd meg kérlek, esedezésemet,
Hét fájdalmaidért érettem esedezz,
Mária Szüzanyám, rólam ne feledkezz.

/Az éneket pontosan úgy énekelte/szövegileg/, mint az Egyházi
Nép-Énektár 286. oldalán található A lélek fohásza Máriaéhoz c.
~~énekszöveg~~ is mutatja/.

-
Mennyországnak kirájnéja /adj nekem tiszta szívet,
Szájj belém, mint mennyhajlékba /mejj minden mocskot kivet.
Mert hol bün és mocskok nincsen /Ott Mária, ott az Isten.

-
Magyarország Nagyasszonya, édes jó anyánk!
Mennyből, kiráji székedből, tekints le reánk,
Üdvözlégy szép szüz Mária, Jézus szent anyja,
Légy nekünk is édesanyánk, ne hagyj el soha,
Ne hagyj el soha, Téged jöttünk köszönteni, hajnal csillaga...

12 strófával megtalálható még a sümegi zarándoktár 95. olda-
lán, valamint az Égi Orgobavirágok 523-24. oldalán, némi átirással,
Galambok, Horváth Ferencné, Egyed Margit, 1924.

Énekek és imádságok c. füzetecske/Budán,1859.Bagó márton/
-de csak első két lapja.Acimlap szerint két éneket tartalmaz-
Első;Óh siralom,óh fájdalom! Hogy a holtakról kell szólnom.
Második;Áldj meg minket teremtő Atya Isten./ez hiányzik/

1./Ének,a holtakról

Óh siralom,óh fájdalom!
Hogy a holtakról kell szólnom;
Az ur Isten maga tudja,
Holtakat hol szabadítja.

Sok lakóhelyei vannak
Az ur Isten országának;
De nem tudjuk,merre vannak.,
Hogy a holtak hol kinlódna.

Most azért elődbe jöttünk,
Keresztfád előtt könyörgünk.
Tekints a megholt hivekre,
Kiket teremtél képedre.

Mert mindnyájunkért meghaltál,
Szent véreddel megváltottál,
Szent lelkedhez szoritottál,
Nekünk üdvösséget adtál.

Elérkrztünk a szent helyre,
A szomoru gyászos kertbe,
Vigasztalást itt nem veszünk;
Könnyes szemmel visszamegyünk.

Mert a holtak nem szólhatnak,
Vigasztalást nem adhatnak.,
Csak szentséges Szüz Mária,
Az árvák vigasztalója.

Már én többet nem szólhatok,
Bánatimban nem mondhatok,
Csak hogy örök nyugodalmat
Adjál minden megholtaknak.

Nyugodjanak békességben
Jézus Mária nevében.
Óh Mária!oh Mária!
Krisztus Jézus édes anyja!

Könyörögj most miérettünk,
Kik olvasóddal köszöntünk;
Mondja mindnyájunknak nyelve;
Dicsértessék Jézus neve
Most és mind örökké Amen.

Jézus Dávid fia

Könyörülj a megholt hiveken
És mirajtunk könyörgő hiveiden
Most és haálunk óráján

Amen

Temetési búcsúztató ének/háznál/

Megtört az én apai szívem,
Becsukódott örökre szemem,
Drága gyermekeim ne zokogjatok,
Az örög útra elindulok.
A végső bánatos könnyeim,
Értetek hullottak véreim,
Hozzátok szóltak,tiértetek,
Ó,drága,édes gyermekeim.

Istenem,ó,te hivatál engem,
Fel a magas mennybe,
Gyermekeimre,ó tekints le,
Enyhítsd szenvedéseiket.
Édesanyátokat szeressétek
És vigasztalója legyetek,
Siessetek segítségéfe,
Az Isten majd megfizet érte.

Búcsút kell/mondanom/ma vennem tőletek,
Gyermekek és jó testvérek,
Rokonok és jó falusiak,
Az Isten legyen veletek.
Imádkozzatok néha értem,
Hogy a boldogságot elérjem,
Fenn az égben jó Istenünknel,
Ahol a mi lekünk tovább él.

Ó,Istenem,engedj békében
Csendes mély siromhoz menni,
Bezárult földi életem
És nem kell tovább szenvedni.
Áldd meg,kik engem most kísérnek,
Légy vigaszuk szenvedésükben,
Segíts,hogy Jézus nevében,
Ó,hozzád jussak a mennybe fel!

Irta:Majtényi József ny.kántortanító 1946-ban,Somodor.

73. sz.
Femetési és virrasztó énekek

Készen van a nyughel,
Mellre régen vártál,
A szenvedésedbe
Mellre régen vágytál,
Készen a koporso,
Nyughelet ad neked,
Itt ér véget minden
Földi szenvedésed.

Fajdalmak nyilai
A testedre szálltak,
Életed napjai
Keserűvé váltak,
Most kitárja kezét
Az égnek orvossa,
Es szenvedéssedet
Már meggyógyította.

Hozzátartozoi
Ne sirjatok érte,
Eresszettek békén
Csendes nyughéjére,
Ha egyszer fel tudna
Rebegni még nyelve,
E gyario életrol
Csak panaszt emelne.

-
Tegnap volt ajkamon utoljára hang,
Ma már lelkemér szoll a gyászos harang,
Még tegnap itt éltem közöttetek,
Most a sirhalom rejt el tőletek.

Ollanná lettem, mint megszedett szöllő,
Amej fölött sir a bús őszi szellő,
El kell válni nékem az élettől,
Ertem siránkozó kedvesimtoi.

De az Ur szállított e bus vállalásra,
Ó hívott engem, hogy menjek hozzája,
Hogy az itt hagyott földi életért,
Kezeivel adjon mennyei bért.

Az ő hívására örömmel megyek,
Csak az fáj, hogy el köll válni tőletek,
Kik nékem oll kedvessek voltatok,
Az életben nozzám tartoztatok.

-Hódoshát, Horváth Györgyné, 1898.

Szálljatok le szent angyalok,
Őrizzétek meg lelkét,
Majd a Jozsefát völgyébe
Allitsátok a testét,
Jőjj el édes Megváltóm,
Jőjj kegyes vigasztalóm,
Te légy megszabadítottóm.

Fölszáll lelke az Ur Jézus
Szentséges keresztjére,
Od várják a szent angyalok,
Fölviszik a mennyekbe,
Jőjj el..... stb.

- Hódoshát, Horváth Györgyné, 1898.

Jászkoporsóhoz jőjjetek,
Mozs vagyok közöttetek,
Kedves párom, gyermekeim,
Elbucsuzom tőletek,
Mer már nemsokára,
Készülök sirágyba,
Itt hagylak árvaságra.

- Föltették a szüzkoszorút
A menyasszonynak,
Maj szomorúságot okoz
Menyegzős háznak,
Ne sorjatok jó szülők,
Mert ennél szebb menyegzőt
"em láttatok, hát áldjátok
Most a Teremtőt.

- En isz volegény vagyok,
Már indulni akarok,
Most jőjjön a násznépem
Szomoru menyegzőre.
En is szép rozsa voltam,
Még en életbe voltam,
De most már einervadtam,
Jászkoporsóba szalitam,

- Hódoshát, Horvát Györgyné, 1898.

Varga Lajos jászárokszállási népköltő/kántor/füzetéből énekelte:

Ó, halandó bűnös ember, nézz oda,
A sötét gyásszal bevont koporsóra,
Legyen hosszú életed bár,
Végetérvén mégis lejárt,
Koporsó és sir lesz az élethatár....7 versszakkal az Üdvözlégy
oh, drágalátos nagy szentség dallamára, öregek feletti ének.

-

Hosszas betegségben kimúltak fölött, D: Zöldelő virágszál vagy te..
Készen van a nyughej, mejre régen vártál,
Szenvedéseidben, melyre régen vágytál,
Készen a koporsó, nyughejet ad néked,
Itt ér véget minden földi szenvedésed...7 strófával.

-

A szent olvasó társulatának kimúlt tagja felett, D: Királyi zászlól....

Hiv társaim ide jertek,
Akik velem kötöttétek,
Szűz Mária koszorúját,
Az olvasó aranyláncát.

Én is Mária kertjének,
Olvasója együletének,
Voltam virágja és tagja,
Égi rózsák ápolója....stb. 6 strófa Varga kiadása alapján, amit
énekesünk úgy énekelt el, hogy a 8 soros versszakot két négy-
soros strófára énekelte, virrasztóénekként.

-

Ölőszetek gyászruhába
Szentolvasó beliek,
Mert egy rózsát leszakasztott
A halál közülletek,
Imádkozzunk érte,
Hogy Jézus nevébe
Nyugodjon békességbe....stb. 8 strófával , temetésen éneklük ma is.

-

Galambok, Horváth Ferencné, Egyed Margit, 1924./rózsafüzérfej/

Halottas-énekek

Készül a mennyország
Gyász-menyegzőre,
Mert az Isten fia,
Mén esküvőre.

Vőlegény a Jézus,
Isten fia,
Menyasszby szomorú
Szüz Mária.

Zujján van kerika-
Jeggyürüje,
Hóhérok láncai,
És köteje.

Pilátusná elmondjuk
Majd az áldást,
Ő végzi el a gyász-
bucszúztatást.

- -
Nyidval van a mennyország kapuja,
Szüz Mária tündöklük rajta,
Fehér, piros, zöld a levelei,
Szüz Mária ezt nagyon kedveli...stb.

- -

Siófok, Nagy Jánosné, 1906.

Rózsafüzértársulatnak tagjai ne sirjatok,
Mikor éltem befejeztem, Szüzanyámhoz eljutok,
Avatáskor kézbe adta, Örök éltünk zálogát,
Visszaváltva nyujt most nekem örök fényű koronát.

Mij nagy az én boldogságom, nektek el sem mondhatom,
Rózsafüzér-királynéját szent fiával áldhatom,
Földi élet próbatétel, csupa könny és sirhalom,
Végnélküli boldogságnak jele ez a sirhalom.

Társulatunk szent jelvényét magatokkal vigyátek,
Meggihenni, ti id egykor, hozzám, idejőjjetek,
Társulatban ima, hűség, szeretetben éljetez,
Odafönn, hogy találkozzunk, imádkozom értetez.

Hitvestársam, gyermekeim, és ti kedves rokonok,
Szüz Mária oltalmában legyen nektez jussotok,
Trónusánál közbejáron imádkozom értetez,
Hogy hűséges élet után ti is mennybe érjetez.

Mindnyájan, kik eljöttetez, venni tőlem végbúcsút,
Imádságból hejezzetez koporsómra koszorút,
Ápoljátok gondozással, Isten legyen veletez,
Élet múlik, virág lehull, Örök marad lelketek.

Odafönn majd találkozzunk, Isten legyen veletez!

"Az egyik előénekes mostmözv. Borsi Sándornétól tanultam. Ez egy ismerős dallam, és szoktak rá írni szöveget... U. a Kisasszonyi búcsúénekekre énekelték ezt, amit mindenki énekelt búcsún":

Nagy örömmel, énekléssel,
Zengdezenek az egek,
Vidámságot, nyájasságot,
Mutatnak a földiek,
Mert ma Szüz Mária,
Min a legszebb rózsá,
Bimbajából kiny illa,
Szüzesség virága,
Ékes lilioma,

Kisasszonyunk, Mária....stb. 5 strófával megtalálható a sümegi búcsúénekek gyűjteményében is/52.sz./. Énekesünk azonban ehhez viszonyítva módosult változatban adta elő fentebbi énekünket.

Törökkoppány, Sümegi Györgyné, 1936.

A rózsafüzér-testvér virrasztásakor-az ima után-éneklik az alábbi:

Mária tisztellők,kik hozzám jöttetek,
Végső szavaimra jól figyelmezzetek,
E szent társulatban állandók légyetök,
A szűz Máriának koszorut kösszetök.

Istennek ajállok minden jó hiveket,
Ifjú,öreg,idős,félkorbelleket,
A halál törölt engöm közületek,
Naponkint,óránkint,ti is készüljetek.

Ó,kegyös szűz,engöm rejts el szent szivedbe,
Hogy veled lőhessek örök dicsőségbe,
Örvendezzen lőlköm szentök seregébe,
A szent olvasónak énekléseibe.....stb. sok verssel.A szép ő-zés-
sel beszélő énekesünk dallama különösen-furcsa/kb.7/8-os ritmusú
előadása más tajon valószínűleg szokatlanul hat;somogyi énekese-
ink viszont erre a dallamra szokták énekelni.-Következő éneke már
régiesebb vonásokat mutat,s megyénk minden énekese erre a dallamra
tudja ezt a halotti-virrasztó éneket.

Tegnap volt ajkamon utoljára hang,
Ma már lelke mért szóll a gyászos harang,
Még tegnap itt éltem közöttetek,
Most a koporsó zár el tőletek.....stb. aratófákkal,azonmódon éne-
kelve,mint a hódosháti Horváthné énekelte halotti énekét.Ezeket
az énekeket-különösen virrasztóban-éésősorban a nők énekeltek nem-
csak akkor,ha rózsafüzéres nő halt meg,hhanem más halott esetén is.
A pap,vagy kántor jelenléte nélkül hangzottak el ezek a népéne-
kek;a hivatalos klérus-képviselő ritkán énekel velük/pap,kántor stb./.
A papság azonban nem tiltotta ezek éneklését,megtűrte ezeket.

Benzenec, Semofcsán Jánosné, 1907.

Halottas ének

Tegnap volt ajkamon utoljára hang,
Ma már lelkemér szól a gyászos harang,
Mig tegnap itt éltem közöttötök,
Most a koporsó rejt el tőletek.

Ollanná löttem, mint mögszödött szöllő,
Amel fölött fúj a bus őszi szellő,
El köllött válno az élettől,
Értem siránkozó kedvesimtől.

De az Ur szállitott e nagy pájára,
Jézusom hívott, hogy menjek hozzája,
Hogy az itten hagyonn földi jókért,
Mennyeivel adott mennyei bért.

S, fajs, Németh Józsefné, 1898.

/dallamát Somogyban mindenhol erre éneklik;Érdemes összevetni
szövegjeinket és dallamainkat a székely változatokkal/

Ének

Én is vőlegény vagyok,
Már indulni akarok,
Most jöjjön a násznépe,
Szomoru menyegzőre.

Én is szép rózsza voltam,
Mig én életben voltam,
De már most elhervadtam,
Gyászkoporsómba szálltam.

A szülőim kertjében,
Rózsza voltam életemben,
De már többet nem nyilok,
Mert halál leszakasztott.

Szép fiatal koromba,
Akadtam hálójába,
Nem hágy tovább itt élni,
Már nékem el kell menni.

De én eztet nem bánom,
E világot itt hagyom,
Mert a Jézus engemet
Mennyországba bevezetett.
Szép virágszál koromba,
beszállok gyász síromba,
Szülőim örvendjetei,
Mennyben vőlegény leszek.

Ezt Jézus úgy akarta,
Hogy ma lelke szólítja,
Magához a mennyekbe,
Angyalok seregibe.

Édes Atyám szerettél,
Értem ne keseregjél,
Bus szívvél ma ne legyél,
Hanem inkább örvendjél.

Jézus színe eleibe
Vőlegényed ma megyen,
Az angyalok beviszik,
Mennyei karba teszik.

Most szülőim tőletek,
Már én végbucsut veszeğ,
Nem kell már nevelésetek,
Köszönöm szíveességtek.

Engem ne sirassatok,
Mert jó helyre adtatok,
Mert ott is a tietek
Jézusnál is az leszek.

De még egy a kéréssem,
A kik visznek, ezt kérem,
Testemet felvegyétek,
Gyász-síromig vigyétek.

Ott a földbe tegyétek,
Itéketig ott lezsek,
A lelke a Jézussal
Vigad már angyalokkal.

A mennyei karokkal
Én is eztet kiáltom,
Jézusomat, ha látom:

Szent, szent, szent a nagy Isten,
A magas dicsőségben,
Áldjad nyelvem örökké,,
Mind örökkönörökké.

Erre jól hallgassatok,
Amit én nektek mondok,
Szentül éljetei itten,
Ugy mehettek be mennyben.

E végbúcsú tőletek,
Már én mostan elmegyek,
Azért imádkozzatok,
Ti is mennybe jussatok.

Föltették a szűkoszorut a menyasszonynak,
Mely szomoruságot okoz menyegzős háznak,
Ne sirjatok jó szülők, Mert ennél szebb menyegző
Nem láttatok, hát áldátok, most a teremtet.

Mert én a Jézusnak vagyok szű menyasszonya,
Máriának, szű anyának kedves leánya,
Mennyországnak kertében, Mennyei zöld mezőben
Rózsakoszorukat kötök egyek fényében.

Nyugodjál boldog menyasszony gyászokorsóban,
Most tizesztendős korodban teszünk sírodba
Nyugodj ékes menyasszony, Virág nyiljék sírodon,
Néked kedves gyenge kis szűz mindég viruljon.

Atyám ne sirass engemet, hogy itt van virágod,
Sohasem lehetett volna szebb menyasszonyod,
Kinek Jézus jegyesek, Mária szerelmese,
Övendj tehát édes atyámmily menyegzőben.

Bánatos szívű jó szülöm, mért siránkozol,
Azért tán, hogy kedves lányod lesz ily gyászos por,
Ne sirjál édes szülöm, Mert vig az én menyegzőm,
Mennyországban a szűz mátkám, Jézus én őrzöm.

Azért végre végbúcsúmat veszem tőletek,
Kedves atyám, édes anyám, Isten veletek,

Köszönöm nevelésetek, Csókolom hü kezeitek,
Isten áldjon, végfe mennybe hozza lelketek.

Jertek értem égi karok, repüljünk mennybe,
Nem kell nekem ez a világ, megyek örömben,
Jertek angyalok, Veletek kezet fogok,
Megdicsőült szép koszorút nékem fonnyatok. Amen.

Szeretet éneke a boldogs. Szűzhöz.

Nóta: Atyának bölcsesége.

Üdvözlégyszűz Mária, rózsapiros hajnal,
Ki vigasztalásunkkal teljes vagy malaszttal,
Üdv. légy sz. Mária, élet termő fája,
Kinek édes gyümölcse lelkünket táplálja.

Üdv. l. sz. Mária, Jákóbnak csillaga,
Ki után feltámadott az igazság napja,
Üdv. l. sz. Mária, szeretetnek lángja,
Kit soha meg nem sértett a kigyó fulánkja.

Ü. l. sz. Mária, mennyből szállott virág,
Kinek kedves illatát érzi egész világ,
Ü. l. sz. Mária, tiszta liliomszál,
A melyre a sz. Lélek gyakorta reánkzál.

Ü. l. Máriának elválasztott szive,
A teremtő Atyának legszebb remekműve,
Ü. l. Máriának legnemesebb lelke,
A Szent Lélek Istennek örökös kedveltje.

Ü. l. Máriának leékesebb teste,
Melyet a SzentHáromság kezeivel feste,
Ü. l. Máriának dicsőséges feje, / Melyre a SzentHáromság koronát készíte.

Ü.1.Máriának szépséges orcája,
Égi paradicsomnak gyönyörű rózsája,
Ü.1.Máriának kegyelmes két szeme,
Élet koronájának drágalátás gyöngye.
Ü.1.Máriának szentséges két füle,
Mely Gábrile angyalnak üdvözlését vette,
Ü.1.Máriának gyönyörű szép haja,
Melyből reánk szivárog irgalom olaja.
Ü.1.Máriának drágalátos orra,
A három szentkirályok mirhaszagalója,
Ü.1.Máriának édességes szája,
Melytől sok csókot evett a Krisztus arczája.
Ü.1.Máriának ártatlan ^{szent}nyelve,
Mely mindenkor áldást kér szegény bűnösökre,
Ü.1.Máriának alázatos nyaka,
A melybe ragszkodott az Isten szent fia.
Ü.1.Máriának szelidséges melle,
A kis Jézus fejének kedves nyugvóhelye,
Ü.1.Máriának drága két emlője,
Melyekből tápláltaott menny s föld teremtője.
Ü.1.Máriának mézzel folyó teje,
Melyet mennyből árasztott szentlélek reje,
Ü.1.Máriának felséges két karja,
A melyeken nyugodott világ megváltója.
Ü.1.Máriának érdemes két keze,
Mely az ártatlan Jézust gyakran ölelgette,
Ü.1.Máriának szeplőtelen méhe,
Az isteni Felségnek titkos lakóhelye
Ü.1.Máriának tisztaságos vére,
Melyből kölcsönöztetett váltságunknak bére,
Ü.1.Máriának szorgalmas két lába,
Mely az elveszett Jézust gyorsan megtalálja.
Mindenestől ékes vagy Istennek kedvese,
Kegyelmeikkel tündöklő Szentlélek jegyese,
Ártatlan szüz testednek áldott minden része,
Mert minden bűn nélkül vált és maradt örökre.
Százegzerszer ü.1.felmagasztlat anya,
Édes magyar hazánknak nagy Boldogasszonya,
Vedd kedvesen Mária buzgó énekünket,
Mutasd be szent Fiadnak szives kérésünket.
Érdemiábe ajánljuk testünket,lelkünket,
Hogy Szent Fiadnak vére mossa el bűnünket,

Mézzel folyó tejeddel halálos ágyunkban,
Enyhítsd lelkünk bajait, végszomjuságunkban.

A szeretet énekét nagy ájtaossággal
Neked mondjuk Mária, lelki buzgósággal,
Kimulásunk idején segíts imádsággal.
Hogy általad beteljíék lelkünk vigasztalással.

Budán, 1865. Nyom. Bagó Mártonnál.

- - - - -

Bucsura való és más ájtatos énekek/179.sz./
Szerző Orosz István, Jász-Ladányi születésű. P. Balai kántor és
tanító, 1867.

Pesten, 1867. Nyom. tja s kiadja Bucsánszky Alajos.

1. Bucsura való induló ének/Nóta: Add nékem Jézus szivedet...
Az Atyának és Fiúnak és a Szentléleknek,
Tiszteletére indulunk a drága szent Szűznek,
Az Isten legyen felettünk
Segedeleme legyen velünk, Mária mellettünk.

Uram Jézus fáradtságnak te vagy nyugodalma,
Réged dicsérő híveknek légy erős oltalma,
Ne hagyj minket bádjadoznunk,
Utainkban unatkozunk, Mert tebenned bizunk.

Mint hogy te dicsőségedre folytatjuk utunkat,
Atyai kezeddel segítsd fáradozásunkat,
Ne hagyj minket.....stb.

Te is oh, édes Szüzanyánk, hallgass meg bennünket,
A kik örömmel kiáltjuk a te szent nevedet,
Ne hagyj..... stb.

Isten után benned vetjük nagy reménységünket,
Hogy megnyered szent Fiadtól mi üdvösségünket,
Ne hagyj..... stb.

Nem lehetett még hallani oh, szép szüz Mária,
Hogy a ki csak oltalmadba magát ajánlotta,
Tőled elhagyatott volna,
Vagy megutáltaott volna, Boldog szüz Mária.

Sok szegény árvák ezekről bizonyosságot tettek,
A kik egyálló világba sokat keseregtek,
Hogy tőled meghallgattattak,
Tőled megvigasztalattattak, Örömet találtak,

Most is kedves édes anyánk, hozzád folyamodunk,
Szegény fiaid leányaid, a kik fáradozunk,
Palásoddal feddje be minket,

Vezess jó uton bennünket,
Oltalmazd lelkünket.

Dicséret, dicsőség légyen az örök Atyának,
Szentlélekkel egyetembe az ő szent fiának,
A teljes Szentháromságnak,
Tisztelet szűz Máriaának,
Jézus szent Anyjának. Amen.

Orosz István.

Dicsőséges szent Anna olvasója közé való egy-egy vers-ének.
Nótája: Mennyországnak királynéja, . . .

Ó h, szent Anna, édes anyánk, &
Hozzá d jöttünk, tekint reánk,
Fogadd el imádságunkat,
Vedd együtt mindnyájunkat.

Rózsafüzért most készítünk,
Szent képed előtt üdvözlünk,
Oh, szent Anna, mert szeretünk,
Nagy irántad tiszteletünk.

Olvasónknak legszebb ága,
Te vagy oh, dicső szent Anna,
Tőled született Mária,

A z Ur Jézusnak szent anyja,

Szent titkaid rózsabimbó,
Mennyen, földön illatozó,
Mert a Jézus örök anyja
Te vagy oh, dicső szent Anna.

Zöldellő fa virágozzál,
Rózsakoszoránk készül már,
Vedd kedvesen édes anyánk,
Oh, szent Anna nagy pátronánk.

Isten téged kegyelmekkel,
Megáldott csudajelekkkel,
Könyörgésed meghallgatta,
Sok sirásodat megszentá.

Szűz Mária, édes anyja,
Árváknak kegyes gyámola,
Szomorák vigasztalója,
Te vagy oh, boldog szent Anna.

Tárd ki anyai karodat,
Fogadd el szent olvasónkat,
Mutasd be az Ur Jézusnak,
A te kedves unokádnak.

Világnak drága gyémántja,
Téged kérünk, oh, szent Anna,
Vedd ránk kegyes szemeidet,
Ne hagyd el tisztelőidet.

Áldásod fényes sugárja,
Szálljon reánk, oh, szent Anna,
Olvasónk, hogy virágozzon,
Tiszteletedre viruljon.
Néked áldozzuk magunkat,
Ez elvégzett olvasónkat,
Oh, szent Anna vedd kezébe,
Vidd fel Jézushoz mennyekbe. Amen.

Ének a fájdalmas szűz Máriához.

Nótája: Keservesen siratja Mária fiát.

Üdv. légy oh kegyes anyja, 7fájdalmú Mária
Fekete gyásszal beborult ragyogó fényes napja,

Jaj, mert szent Fiát siratja,

Ölében halva tarja,

Jaj, már elájult felette,

Kezével nem foghatja.

Szemeiből a sok könnyek mint a patakok úgy

Halva fekvő szent fiára, jaj sűrűen hullanak,

Szent sebeit mosogatja,
Szomorúan csókolgatja,
Hétfájdalmu szűz Mária,
Elájult bánatjába.

Tekintsetek csak reája e szomorú anyára

Meglátjátok hogy elájult szomorú bánatjába

Jaj, ti sok szomorú árvák,
Jertek vigasztaljátok,
Majd szörnyet hal szűz Mária,
A ti édes anyátok.

Miképp vigasztaljalak meg szomorú kegyes dajkam,
Jaj, smjád meghessad a szivem,
Ha képedre tekintek,
Mint hervadott meg széó orczád,
És egész ékessóged.

Oltárpódnál leborulok óh, fájdalmes szüz anyán,
Összetótt kezekkel kórlék szerelmes édes dajkám,
Hallgassd meg pár szavaimat,
Fiaidnak, lányaidnak,
Halva fekvó szent Fiadnak,
Ajánlj fel mindnyájunka t. Amen. Orosz István.

— — —
Az olvasótársulathoz bucsuzó ének.
Nótája: Buda Magyarország...

Isten már hozzátok kedves hív társaim,
Hallgassátok az én bucsu szavaim.

Én az ur Jézusnak legkisebb szolgája,
A szüz Máriának kis magasztalója

Szólok most hozzátok Jézus imádói,
Boldogságos szüznek buzgó tisztelői.

A kik csak énvelem az ájtatosságra
Siottetek gyorsan buzgó imádságra.

Binémul a nyelvem, könny borítja szemem,
Zékögástól néktek el nem beszélhetem.

Tudjátok kedvesim, mily örömben voltunk,
S züz Mária képe előtt imádkoztunk.

Oh, mely nagy örömmel szemléltük szent képét,
A szép olvasóval koszorúztuk fejét,

Nem sajnálruk a mi kis fáradtságunkat,
Félbe szakasztottuk sok bíralminkat,

Mert édes anyá nkat Máriát szeretjük,
Ó esedez mennyben szent fiánál értünk.

Igaz hogy én voltam küttetek az alsó,
Áldassék érette menny és föld teremtó.

Ösöm volt énnékem köztetek lekáson,
Velettek végeztem buzgó imádságon.

Azért most kedvesim, elmék kpületek,
Kórlék az Istenre, hogy megengedjeteK.

Ha valaha nék tek valamit vétettem,
És ha előttetek gonc szt eselekedtem,
Hogy megbocsássátok, tóletek azt várom,
Jézus Mária áldása szálljon reátok.

Kórlék az Ur Jézus keserves kinjára,
Boldogságos Szü zne a hét fájdalmára,

Kedves jó barátim, ne keseregjétek,
Majd rendel az Isten helyettem közzétek.
Csak az Ur Istenben mindnyájan biztatok,
A szűz Máriához ti ragaszkodjatok,
Valamint eddig is néki szolgáltatok,
Kérlek, ezután is buzgón folytassátok.
Ne hagyjátok el e drága szent képeket,
Híven tiszteljétek, mint szent ereklyéket,
Ne hogy majd az Isten titeket megvessen,
És a mennyországból majd ki ne rekesszen.
Ha bánat érkezik a ti szívetekre,
Kiáltásotok, ó, szűz, jőjj segítségemre,
Mária fülei mindenkor nyitva áll,
Ölelésre az ő kezei készen áll.
Kik a bánatkeserűségben részt vesztek,
A szűz Máriára sirva tekintsetek,
Ő a siralmakat öröme fordítja,
Nagy keserűséget mézzé változtatja.
Azért hív társaim ne felejtkezzétek,
A szűz Máriának koszorút kössétek,
Istjének áldása szálljon titekre,
Áldásos mennyebe dicső koronátok.
A ti olvasótok virágozzon mennyben,
Terített asztaltok legyen az egekbe.
Jézus és Mária titeket éltessen,
A szent társulatba szent keze vezessen.
Minden lépéteket Jézus kormányozza,
A szép szűz Mária áldását rádja.
És ha majd kiszólít Jézus e világból,
Ezeket hajlíjátok szentséges szájából.
Jőjjetek közelebb fiaim, lányaim,
Pirosszent véreimen megváltott juhaim,
Nyitva van titektek mennyország ajtaja,
És a záratokra elkészült korona. Amen. Orász István.

Énekek és imádságok.

Budán, 1859. Nyomatta és kiadta Ba gó Márton.

Ének a holtakról.

Óh, siralom, oh fájdalom,!
Hogy a holtakról kell szólnom,

Az ur Isten maga tudja,

Holtakat hol szabadítja.

Sok lakóhelyei vannak,

Az ur Isten országának,

De nem tudjuk, merre vannak,

Hogy a holtak hol kinlődnak.

Most azért elődbe jöttünk,

Keresztfád előtt könyörgünk,

Tekints a megholt hivekre,

Kiket teremtél képedre.

Mert mindnyájunkért meghaltál,

Szent véreddel megváltottál,

Szent lelkedhez szorítottál,

Nekünk üdvösséget adtál.

Elérkeztünk e szent helybe,

Az szomorú gyászos kertbe,

Vigasztalást itt nem bveszünk,

Könnyes szemmel visszamegyünk.

Mert a holtak nem szólhatnak,

Vigasztalást nem adhatnak,

Csak szentséges szűz Mária,

Az árvák vigasztalója.

Már én többet nem szólhatok,

Bánat imban nem mondhatok,

Csak hogy öröm nyugodalmat.

Adjál minden megholtaknak,

Nyugodjanak békecsókban,

Jézus Mária nevében,

Óh Mária, Óh Mária!

Krisztus Jézus édes anyja.

Könnyörögj most miérettünk,

Kik olvasóddal köszöntünk;

Mondja mindnyájunknak nyáelve:

Dissértessék Jézus neve,

Most és mindörökké. Amen.

Jézus, Dávid fia könnyörülj a megholt hiveken,

És mi rajtunk megholt hiveiden. Most és halálunk óráján. Amen.

A hiányos ponyva a 7. oldalon kezdődik, s az első strófa is hiányzik

Mert egy rózsát leszakított A halál közületek,
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében,
Nyugodjék békességben.

A Rózsakoszorúnak egy ága Halva fekszik előttünk,
A békességnek álmában Már elköltözött tőlünk.
Imádkozzunk..... stb.

Mig élő volt e világban, Egy szív s lélek volt velünk,
Mert e drága rózsafüzér Összeolvasztott vérünk,
Imádkozzunk..... stb.

Örvendetes és bánatos, Dicsőséges titokban,
Velünk volt minden ájtatos Szent bucsujárásunkban,
Imádkozzunk... stb.

Imádkozzunk... stb.
Istentől megdicsőített És kiválasztott szentek,
Az Isten szent színe előtt Érte esedeztetek,
Imádkozzunk.... stb.

Angyalok kilencz karjai Egekből leszálljatok,
E meghitt társunknak lelkét Egekbe sorozzátok,
Imádkozzunk.... stb.

Szent Domonkos édes atyánk Kérünk, szóljál érettségünk
A megfeszített Jézusnál Esedezzel érettségem... stb.
Hogy piros szent vére, drága szenvedése:
Legyen üdvössége.
Imádkozzunk.... stb.

Fogjátok fel tagjaimat, Szent-olvasóbeliek,
Az elkészített siromhoz Vigyétek tetemimet,
Lelkem dicsőségbe, Szentek seregébe,
Mehessen dicsőségbe,
Imádkozzunk..... stb.

--

Olvasóhoz.

Oh Mária, Jézus anyja! Örvendj nagy dicsőségbe,
Mert tétettél, emeltettél méltóságos felségbe,
Nézd kegyesen e hiveket kik dicsérnek tégedet,
Koszorudon, olvasódon emlegetik nevedet.

Koszorudon, olvasódon tisztelőd vizsgálatnak,
Szüzesség, dicsőség, oh Mária, csodáljuk.

Ma készítünk s ékesítünk számodra virágokat,
Koszorudra, olvasódra füzünk imádságokat,

Melynek titka és szép módja tőled, szép szüz Mária származott,

Mely felséges, dicsőséges eszköz nekünk adatott.
Erjessz sziveinket hozzája, szentséges szüz Mária,
Szent olvasó királynéja, nemzetünk szószólója. Amen.

Budán, 1862. Nyom. és kiadta Bagó Márton

-

Három éneket tartalmaz/1./Ének 2./Ének 3./Szeretet éneke a bold.Sz.-höz/

I.Ének

Föltettétek a szüz koszorut a menyasszonynak,
Mely szomorúságot okoz menyegzős háznak;

Ne sirjatok jó szülők,mert ennél szebb menyegzőz nem láttatok,
hát áldjátok most a teremtet.

Mert én a Jézusnak vagyok szüz menyasszony,
Máriának,szüz anyának kedves leánya,
mennyországnak kertében mennyei zöld mezőben
rózsakoszorukat kötök egek féynében.

Nyugodjál boldog menyasszony gyászkoporsódban,
Most tiz esztendő korodban teszünk sirodba,
nyugodj ékes menyasszony,virág nyilják sirodon,
néked kedves gyenge kis szüz mindég viruljon.

Atyám ne sirass engemet,hogy itt van virágod,
sohasem lehetett volna szebb menyasszonyod,
kinek Jézus jegyese,Mária szerelmesę,
örvendj hát,édes atyám,ily mennyegzőben.

Bánatos szivü jó szülöm,mért siránkozol,
azért tán,hogy kedves leányod lesz ily gyászos por,
ne sirjál édes szülöm,mert vig az én menyegzőm.,
mennyországban a szüz mátkám,Jézus én őrzöm.

Azért végre végbucsumat veszem tőletek,
kedves atyám,édes anyám Isten veletek,
köszönöm nevelésteK,csókolom hü kezeteK,
Isten áldjon,végre mennybe hozza llelketek.

Jertek értem égá karok,repüljünk menybe,
nem kell nekem ez a világ,megyek örömben,
jertek angyalok,veletek kezeteK fogok,megdicsoült
szép koszorut nékem fonnyatok.Amen.

II.Ének

23./ Mátés Mártonhalottas tréfái.

/251-257/

Temetésen, mikor a tanító szokta kísélni a díjakokat-szoktak járni énekelni....Körülfogják a koporsót, a fujatal asszony el kezdi siratnyi a férjét: Jaj párom, párom, drága párom; mi lesz a zén szép fe-

jér combjaimmal!...A kántor cdaszóll/énekelve/:maj gondját viselem én. Utánna meg megy a pap: Számtalantos, magantoz, nem te tosz, ámmen. A kanonok hátul állt a temetésen: Nincs az terád bizva dominusz-vóbisz kum.....Mind b.....ni akartak ám.

b./A zura, mikor halódott, monta a feleségének, hogy uritököt süssön neki; de közben, mire a tök megsült, akkor a Korcz bácsi meg möghatt...Jaj drága párom, jó párom...mikor a kaput csinyátad, én tartottam, kee furta... edves jó párom, tököd a padon, magad a hideg ágyon.

c./ /Jancsóné közbe szól/

Jaj kedves párom, pemetem áztatója, likam bedugója, Kedves párom, párom, jobban bánom lepedőmet, mind a párom...:/: